

JUBALFLITSEN

Digitaal magazine van Jubal Dordrecht. Jaargang 61.

No. 3
SEPTEMBER 2022

Waar zouden we zijn zonder **Vrijwilligers?**

Jong Jubal 90 jaar!

Juballers overzee: *Edwin Bogert*

Wat is jouw meest memorabele Jubal-moment?

Tijn Muller // Paul Versteeg // Hans Tims

Music Kids 2022

Update Jubal & Jong Jubal

Jubal Rubbish & de column van AP!

INHOUD:

- 03 In Memoriam: Leo den Hartog
- 04 Juballers in de USA
- 05 Jubal Rubbish (Dixie pe(e)rikelen)
- 07 Vrijwilligers: Onderhoudsteam JMC
- 08 Historische foto: Zaterdag 19 oktober 2002
- 09 Het Jubal-seizoen 2022 tot nu toe
- 35 Jubal Rubbish (Waar rook is, is vuur)
- 36 Vrijwilligers: De Kookploeg
- 40 Wat is je meest memorabele Jubal-moment?
- 48 Vrijwilligers: EHBO
- 51 Drum Corps in de Media
- 58 Juballers overzee: Hoe is het nu toch met Edwin Bogert?
- 63 Het Jong Jubal-seizoen 2022
- 75 Vrijwilligers: Het Jong Jubal-atelier
- 80 Music Kids 2022
- 82 BigBand News
- 85 Uyt den Ouden Doosch
- 87 AP 'Roze koeken'
- 89 Uitsmijter/colofon
- 90 Sponsoren

Redactioneel

Beste lezers,

Als je deze editie leest zul je misschien heimwee naar de zomer ervaren. Misschien wel een van de drukste zomers ooit voor de vereniging. Om maar wat hoogtepunten te noemen: een dubbelweekend naar Rastede, Rotterdam Ahoy, 10 dagen vol Italië en WMC, centrum Brussel, en de lijst gaat nog wel even door.

Maar het voorbijgaan van de zomer brengt ook de nostalgische magie van september weer terug. De herfst is er weer zoals we hem kennen: koud, nat, en heel veel optredens. Met een spetterend verjaardagsfeest van Jong Jubal achter de rug en de terugkeer van de Europese drum corps finals in het vooruitzicht, kunnen we weer gaan genieten zoals we dat voor corona deden. En dan? Op naar een nieuw seizoen!

Veel leesplezier namens de redactie,

Maarten Walraven 🚩

IN MEMORIAM

Leo den Hartog

Vorige maand is het bericht tot ons gekomen dat op 2 augustus 2022 Leo den Hartog is overleden.

Leo werd lid van Jong Jubal in 1959 en is altijd tamboer geweest.

Hij was van 1977 t/m 1986 bestuurslid waarbij eerst 2e penningmeester en vervolgens materiaalcommissaris.

Daarnaast was hij, toen hij gestopt was als spelend lid, lid van de sooscommissie en chauffeur op de diverse vrachtwagens.

Op 28 december 1990 was hij benoemd tot Lid van Verdiensten.

Na zijn Jubal-tijd werd hij chauffeur bij Ringelberg en heeft hij zodoende Jubal naar diverse optredens gebracht. De laatste jaren was hij niet meer zo nauw bij de club betrokken.

Wij wensen familie en vrienden veel sterkte bij het verwerken van dit verlies.

Ronald van der Windt
Jubal Dordrecht

Juballers in de USA

In de vorige Flitsen kon u lezen dat maar liefst 5 Juballers een plek hebben weten te bemachtigen bij een DCI top-corps. Hoe is het deze DCI-gangers deze zomer vergaan? Hier een korte update en in de volgende editie komen de uitgebreidere verhalen. Door: Peter Franken

WOUTER VAN DER ES

Heeft met de Bluecoats een (gedeelde) zilveren (!) medaille behaald.

Een video van *Team Bloo* kun je [hier](#) bekijken.

JEFFREY DOORNBOS en EVY METSEMAKERS

Hebben met *Carolina Crown* de vierde plaats behaald met de hoogste score op de caption Brass met finals.

Een video met Evy van RTV Dordrecht kun je [hier](#) bekijken.

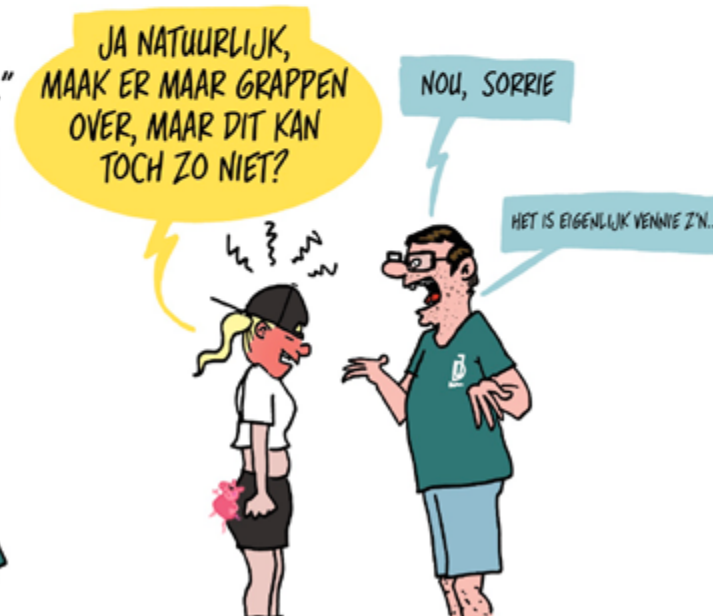
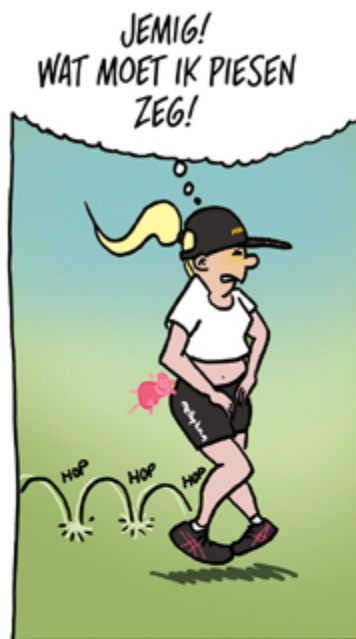
Een video van *Carolina Crown* kun je [hier](#) bekijken.

Sharon de Meer en Benjamin Talane

Hebben met *The Cadets* de zesde plaats behaald. Een video van *Rearview Mirror* kun je [hier](#) bekijken.

Foto's: Hans Kloppert

Onderhouds- team JMC

Commissie: Onderhoudsteam JMC

Leden commissie: Jan Dubbeldam, Theo Vink, Luigi Trotta, Joop van de Rest, Marcel van der Straaten

Pasgeleden vierden we dat het JMC 25 jaar het onderkomen van onze club is. Sinds het in eigendom verkrijgen van het JMC, zijn er ook verplichtingen aan het 'vastgoed' van de club. Er is een uitgebreide hoeveelheid aan wet- en regelgeving waar we aan moeten voldoen. Ook de vereniging zelf stelt regels en eisen op en heeft verwachtingen rondom het eigen onderkomen. Het onderhoudsteam werkt volgens het meerjarenonderhoudsplan (mjop), wat we jaarlijks gezamenlijk met het bestuur bijwerken. Hierin zijn opgenomen de wettelijke verplichtingen

en de door het bestuur opgestelde verwachtingen vertaald in budgetten. Sommige onderhoudswerkzaamheden voeren we als onderhoudsteam zelf uit, voor specialistisch werk coördineren en begeleiden we onze onderhoudspartners. Binnen de mogelijkheden houden we het JMC up-to-date en verbeteren of verfraaien we ons clubhuis.

Dat is in ieder geval de benadering van het onderhoudsteam. Een groep enthousiaste Juballers is bijna wekelijks aan het werk in het JMC. Op dinsdagavond pakken we onder-

houdswerk aan of voeren we een project uit en spreken we elkaar met een bakkie koffie. De huidige onderhoudsgroep bestaat uit Luigi, Joop, Theo, Jan en Marcel. En gelukkig zijn er mensen die zo nu en dan eens meehelpen.

Heb je ideeën of suggesties betreffende het JMC, laat het ons weten. Uitbreiding van het onderhoudsteam is altijd welkom!

Het onderhoudsteam ⚡

HISTORISCHE FOTO:

Zaterdag 19 oktober 2002

In oktober speelt Jubal voor het eerst in de geschiedenis een belangrijke rol in een speelfilm. Daarvoor moet de club naar het Duitse Oberhausen. In een oud arbeiderswijkje vinden de opnamen plaats voor de korte film *“Karlchen's Parade”*. Tijdens een eerder optreden in Duitsland ziet film-maker Michael Ester Jubal spelen. Ester vindt Jubal het perfecte muziekkorps voor zijn film, waarin een man -de in Duitsland bekende komiek Dirk Bacht- droomt om ooit eens voor een muziekkorps te mogen lopen. Op het prestigieuze filmfestival van Berlijn, in februari 2003 gaat de film in première. Jubal is uitgenodigd om daarbij aanwezig te zijn. Een flinke afvaardiging gaat er naartoe en mag net als de wereldsterren over de rode loper naar binnen. 📺

Het Jubal-seizoen 2022 tot nu toe

Vanaf juni stond alles in het teken van het verfijnen van de show in aanloop naar het Wereld Muziek Concours [WMC]. Vanwege het vertrek van Evy en Jeffrey naar de USA, werd vanaf dat moment ook een spot gevuld door Lorenzo zodat er zo min mogelijk gaten zouden ontstaan in de show. Er werd hard getraind, en tussendoor waren er natuurlijk de optredens. Ik haal er even een paar optredens uit die belangrijk waren als meetpunt voor de progressie. (RV)

Door Ronald Venderbos, Ilse Jacobs en Peter Franken

Fotografie: Hans Kloppert, Henry van Maanen, Jan Dittmar, Ingrid van Schelt, Ronald van der Windt en Peter Franken

02/07 | JUBAL RASTEDER MUSIKTAGE

Rastede

Allereerst Rastede: daar werden we voor het eerst in bijna 2 jaar gejureerd. Wel volgens het zogenaamde One World System, maar dat zou ook op het WMC worden gebruikt. In het kort komt het er op neer dat systeem erg op het DCI jurysysteem lijkt maar met een aanpassing zodat allerlei soorten korpsen kunnen worden vergeleken. Rastede was al een behoorlijke goed optreden maar toch gaven de jury-commentaren wel het beeld dat er nog veel moest worden gedaan om WMC-klaar te zijn. (RV)

Bekijk alle foto's van Jubal tijdens de Rasteder Musik Tage op Flickr.

Bekijk de performance van Jubal tijdens de Rasteder Musik Tage op YouTube.

03/07 | JUBAL HANNOVER SCHÜTZENAUSMARSCH

Schützenausmarsch Hannover

Om de reis naar Rastede enigszins te bekostigen nam Jubal het optreden in het (enigszins) nabijgelegen Hannover aan, een streeetparade tergelegenheid van de schutterijfeesten (helaas geen foto's, maar **wel een videoopname**). (PF)

Bekijk de performance van Jubal tijdens de Hannover Schützen Ausmarsch op YouTube.

09/07 | JUBAL TATTOO WALDBURG

Waldburg

Jubal had flink wat stof doen opwaaien in Duitsland. Na een korte repetitie werd op het gravelveld een sterke show gebracht voor een enthousiast publiek.

Het is niet ongebruikelijk dat Jubal afreist naar Duitsland, maar op ruim 800 kilometer afstand was het optreden tijdens Tattoo Waldburg toch wel een unicum.

Met een heerlijk zonnetje, goed eten en een geslaagd feest met verschillende live optredens direct na de taptoe, kijken we terug op wederom een mooi en gedenkwaardig weekend. (RV)

Bekijk de performance van Jubal tijdens Tatto Waldburg op YouTube.

Bekijk alle foto's van Taptoe Waldburg op Flickr.

21/07 | JUBAL **SAN FELICE SUL PANARO**

Bekijk alle foto's van
de eerste twee dagen
van de Italy Tour op
Flickr.

Uit het reisverslag van Ilse:

Donderdag 21 juli. Na een aantal jaar niet meer op tour te zijn geweest, was dit de dag dat we eindelijk weer mochten. Om 21.00 uur vertrok de bus vanuit Yuverta richting Italië. Het was een lange rit van maar liefst achttien uur.

Vrijdag 22 juli

Rond 15.00 uur kwam het corps aan in San Felice sul Panaro. Van het ontvangstcomité kregen wij pizza, waarna het tijd was om onze slaapplek in te richten. We verbleven in een nieuw sportcentrum waarbij wij de eerste gasten waren. Het was een modern gebouw met een grote gymzaal en een ruime douche. Toen iedereen geseteld was, was er de gelegenheid om even een duik in het zwembad te nemen. Hierna moesten we ons klaarmaken voor ons eerste optreden, namelijk een parade in zomeruniform door de smalle straten van het mooie dorpje. De parade werd steeds langer, doordat de politieagenten de route elk moment veranderde. Na terugkomst bij de slaaplocatie, was het tijd voor het avondeten. Hierna volgde nog een korte repetitie op de parkeerplaats.

23/07 | JUBAL MODENA

Bekijk alle foto's van
Jubal in Modena
op Flickr.

Uit het reisverslag van Ilse:

Vandaag was de eerste echte repetitiedag. Om bij het veld te komen, moesten we eerst nog een stukje lopen. Het was een zwaar ochtendblok waarbij we in de volle zon stonden. Gelukkig kregen we veel waterbreaks en genoeg tijd om ons in te smeren. Na de training was er even wat vrije tijd om af te koelen in het zwembad. Na ons klaargemaakt te hebben, vertrokken we rond 16.30 uur naar Modena. Als eerst hadden we rond 18.00 uur een parade door het centrum met aansluitend een klein concert. Hierna hadden we een break om te kunnen dineren. Vanavond stond er pasta op het menu in een restaurant. Toen volgde een showoptreden op het Piazza Roma. Hier waren veel bovenleidingen van de bus, waardoor de color guard goed moest opletten met tossen. Tot slot was er nog een finale, waarbij het Italiaanse volkslied en het Wilhelmus gespeeld werden. Hierna werd alles snel ingeladen, om weer naar San Felice sul Panaro te gaan. (IJ)

24/07 | JUBAL SAN FELICE SUL PANARO

Uit het reisverslag van Ilse:

Vandaag was de laatste dag in San Felice sul Panaro. Om 7.50 uur werden alle leden gewekt, want 's ochtends moest er weer getraind worden op het veld. Na een kort blok was het tijd voor de lunch, waarna we nog twee uur in sectionals gingen repeteren bij de slaaplocatie. Ook vandaag konden we weer lekker zwemmen en uitrusten. Als afsluiting gaven we een showoptreden op het repetitieveld voor de inwoners van het dorp. (IJ)

Bekijk alle foto's van deze dag in San Felice Sul Panaro op Flickr.

Uit het reisverslag van Ilse:

Na een vroege wake-up, was het tijd om naar een andere slaapplek te gaan. Maar voordat we daar aankwamen, hadden we een free day in Gardaland. Dit is een pretpark gelegen bij het Gardameer waar we een parade en concert hebben gegeven. Tussen de optredens in, hadden we een pauze waarbij we ijskoud water kregen om af te koelen. Het was 's ochtends al erg warm. Na de optredens hadden we vrije tijd. Sommigen gingen verder door het pretpark en anderen wilden afkoelen in het Gardameer. Oftewel, voor iedereen was er wat te doen. 's Avonds vertrokken we richting Bedizzole waar we sliepen in een bijgebouw van de kerk. Het bleek dat er niet genoeg plek was voor iedereen, waardoor de priester moest komen om de theaterzaal aan de overkant te openen. In de tussentijd gingen veel leden de berg op om het uitzicht te bekijken. Het was namelijk aan het onweren, wat ook voor verkoeling zorgde. (1,2)

26/07 | JUBAL PADENGHE SUL GARDA

Uit het reisverslag van Ilse:

Het was weer tijd voor een lange repetitiedag. Met de bus vertrokken we naar het veld. De leden konden hier in de pauzes goed de schaduw opzoeken en er stond gelukkig ook wat wind. Op de tribune was er de gelegenheid om naar Jubal te komen kijken. Er kwamen voornamelijk leden van Bedizzole Marching Band. Aan het einde van de repetitie kregen we een welverdiend ijsje van een fan. Daarna was het tijd om terug te gaan naar de slaaplocatie en ons klaar te maken voor een ander optreden. We reden naar Padenghe sul Garda waar we gingen eten bij een restaurant. Na lang op ons eten te hebben gewacht, kregen we van alles: patat, pizza, vlees en krieltjes. Gelukkig hebben we ons in de tussentijd wel vermaakt, want er was livemuziek van een plaatselijke band. Met een gevulde buik vertrokken we voor een parade met aansluitend een showconcert. Het publiek was erg enthousiast en ook vanavond ging het weer onweren. (IJ)

Bekijk alle foto's van de dag in Padenghe sul Garda op Flickr.

Uit het reisverslag van Ilse:

Vandaag was de laatste dag in Bedizzole. Voordat we konden beginnen met de repetitie, hadden we al een workout gehad. We moesten namelijk zo'n vijftien minuten lopen naar het veld, omdat Marcel en Willy (de buschauffeurs) zich moesten houden aan de rijtijdenwet. We repeteerden alleen 's ochtends, zodat de truck 's middags al kon vertrekken naar België. Helaas moesten we ook weer teruglopen naar de slaaplocatie waar we meteen konden aanschuiven voor de lunch. Na de lunch gingen we met het hele corps movement instuderen. Om de hoek zat een ijssalon, waar bijna iedereen wel is langs geweest om een lekker ijsje te halen. 's Avonds gingen we dineren met een aantal leden van Bedizzole Marching Band in een pizzeria. Dit was een goede afsluiting van onze trip in Italië. Rond 21.00 uur vertrokken we richting België.

Kanne

Na zestien uur lang onderweg te zijn geweest, kwamen we aan in het Belgische Kanne. De truck had last van veel vertraging, waardoor we 's middags niet konden repeteren. Daarom vertrokken we na de lunch in een parkje met zijn allen naar Maastricht. Hier konden de leden lekker eten en winkelen. Na het avondeten was het tijd om naar de slaaplocatie te gaan. We sliepen onder de kerk en naast het kerkhof, weer eens wat anders. Ook hier was het de vraag of het allemaal zou passen, maar dit is gelukkig helemaal goed gekomen.

's Avonds stond er ook nog een repetitieblok gepland op het veld. (11)

Bekijk alle foto's van
de aankomst in Kanne
op Flickr.

29/07 | JUBAL WMC PRELIMS

WMC Prelims

Dan de WMC prelims op vrijdag. 15 Deelnemers, en 12 zouden er door gaan naar de volgende ronde. Best wel spannend, al was het vertrouwen groot. En ja, we gingen door. Scores worden niet bekend gemaakt maar gaven wel een indicatie van de positie binnen de top 12. We zaten in de bracket 6 tot 9. Dan nog maar even door trainen voor een zo goed mogelijk resultaat op zondag tijdens de WMC Finals. Op zaterdagavond een BBQ om de onderlinge band nog wat verstevigen, en door... (RV)

Bekijk alle foto's van Jubal tijdens de Prelims van het WMC op Flickr.

Uit het reisverslag van Ilse:

Vandaag waren de voorrondes van het WMC. We waren 's avonds pas aan de beurt, dus in de ochtend was er nog tijd om te repeteren. Om 15.15 uur vertrok de bus naar Kerkrade waar we ons gingen voorbereiden op onze show. Om 17.00 uur gingen we de warming-up in waarbij veel publiek kwam kijken. Dit zorgde voor een goed gevoel, voordat we het veld op moesten. Om 18.55 uur was het show time en het vele trainen van afgelopen week was gelukkig niet voor niets. Iedereen was tevreden en na het afsluitende praatje was het tijd om bami of nasi te eten. Ook konden we de jury tapes beluisteren, wat ons inzicht gaf in wat we konden verbeteren. Uit de uitslag bleek dat we door waren naar de finale op zondag. Eenmaal terug in Kanne hebben de leden nog even kennisgemaakt met de locals die hun vaste bar hebben bij onze slaaplocatie. (IJ)

30/07 | JUBAL KANNE - REPETITIE

Uit het reisverslag van Ilse:

De laatste repetitiedag is aangebroken. Bij de color guard was het buddy-dag; in duo's hadden de leden een leuke en matchende outfit bedacht. Tijdens de run had Jubal veel publiek; niet alleen bekenden, maar ook veel plaatselijke bewoners. Na een lange repetitiedag gingen we lekker barbecueën en was er een afsluitend feestje bij de sportkantine. Ook vanavond kwamen de buurtbewoners een drankje doen bij onze slaaplocatie. (IJ)

30/07 | JUBAL KANNE - REPETITIE

Bekijk alle foto's van
de repetitiedag in Kanne
op Flickr.

31/07 | JUBAL WMC - FINALS

Uit het reisverslag van Ilse:

Vandaag was de allerlaatste, maar ook de belangrijkste dag van de hele tour. De leden moesten vroeg uit de veren om alles op te ruimen en de slaaplocatie schoon te maken. Hierna vertrokken we weer richting Kerkrade en om 14.30 uur was het gate time. Ook vandaag hadden we weer een prima show gedraaid. Hierna hadden we wat vrije tijd die langer duurde dan gepland. Tijdens een BBQ op het dak van het Fletcher Hotel was er brand uitgebroken. Dit zorgde ervoor dat het Roda JC stadion ontruimd moest worden en dit alles leidde tot een uitloop van 1,5 uur. Hierna was het tijd voor de retreat. Jubal is als tiende geëindigd met 88,15 punten. Rond 23.00 uur vertrok de bus weer naar het vertrouwde Dordrecht waar we rond 01.00 uur aankwamen. Het was al met al een geweldige tour! (IJ)

04/09 | JUBAL BLOEMENCORSO ZUNDELT

Bloemencorso

Zondag 4 september mocht Jubal weer acte de presence geven bij het Bloemencorso in Zundert. Het bloemencorso van Zundert is het grootste corso ter wereld. Al meer dan tachtig jaar strijden de Zundertse buurtschappen om jaarlijks de mooiste corsowagen te bouwen. Door de ongekend felle strijd tussen de buurtschappen is het corso tot wereldproporties gegroeid en vinden ontwerpers en buurtschappen steeds nieuwe manieren om de meest bijzondere wagen te bouwen. Jubal mocht dit festival - net als in 2018 - openen en liep vervolgens vooraan in de optocht.

Bij de opening was het optreden wat losser dan het publiek gewend is en dat leverde een mooie interactie met het publiek op. Hiermee was de toon gezet voor de verdere optocht waar Jubal vooran de stoet met de meest fantasierijke creaties het publiek vermaakte. (PF)

Bekijk alle foto's van Jubal tijdens de Bloemencorso in Zundert op Flickr.

10/09 | JUBAL & JONG JUBAL GEZAMENLIJKE REPETITIE

Gezamenlijke repetitie

Een dag later, op zaterdag 21 mei, was ook een bijzondere dag: de gezamenlijke repetitie van Jubal en Jong Jubal. Deze ochtend meldden de leden van Jong Jubal zich bij de caption heads van Jubal en werd er samen met de leden van Jubal een warming up gedaan en daarna werd er - heel bijzonder - gezamenlijk de closer uit de Jong Jubal-show ingestudeerd. Eerst in diverse subsecties, vervolgens werd dit samen gevoegd in de secties en als slotstuk werd er een ensemble repetitie gehouden onder leiding van arrangeur Ron Wassink. Naast dat er serieus werd gemusiceerd en dat het voor de Jong Juballers best wel spannend was (en voor de Juballers stiekem ook een beetje) was wel te zien, maar dat er ook veel lol was onderling was wel het mooiste om te zien. De massaliteit van 'Level 3 - The End Game', zoals het nummer in de show 'The Game' wordt genoemd, was het meest indrukwekkend om te horen. (PF)

Bekijk alle foto's van
de gezamenlijke repetitie op Flickr.

10/09 - JUBAL BRUSSEL

Brussel

Taptoe Brussel. In 2005 stond Jubal voor het laatst op het marktplaats van de Belgische hoofdstad.

Ondanks - net als in 2005 - een flinke plensbui op weg naar de start van de parade was het een genot om hier weer te mogen zijn. Zoveel publiek voor zowel de korte parade, de taptoe als ook de spontane toegift van de percussie na afloop.

 [Bekijk alle foto's van Taptoe Brussel op Flickr.](#)

 [Bekijk de video van Jubal tijdens Taptoe Brussel op YouTube.](#)

17/09 - JUBAL JUBILEUMTAPTOE JONG JUBAL 90 JAAR

Jubileumtaptoe

Deze zaterdag was dé grote dag voor onze 'kleine broertjes en zusjes'. Als eennalaatste aan de beurt in een taptoe met verder louter jeugdkorpsen. De vele weken van droogte leek dit weekend wel te worden ingehaald. Zie zaterdag was het afwisselend droog en fikse plensbuien, maar ongeacht het weer: de echte fans zouden het sowieso niet drooghouden.

Ondanks wat afwezigingen werkte Jubal een solide show af, waarbij de color guard nog de meeste moeite had met de regen door de kletsnatte vlaggen.

Na afloop van de show gingen de Juballers ogenschijnlijk nonchalant aan de kant van het veld staan om onze kleine broertjes en zusjes aante moedigen. Het 90-jarige Jong Jubal mocht namelijk de taptoe afsluiten, maar de verrassing was groot toen bij de beginnoten van de closer van 'The Game' alle Juballers terug in het veld kwamen en zo werd het laatste deel van de Jong Jubal show door beide corps uitgevoerd. Dit was zichtbaar een emotioneel moment, want niet iedereen kon zijn/haar tranen na afloop bedwingen. Ook straalde het plezier van de gezichten van zowel de Jubal- als de Jong Jubal-leden af!

Een bijzonder compliment voor de drill-designer, Krijn Verstraaten, die dit kunststukje zo voor elkaar heeft weten te krijgen dat dit gedeelte van de show goed loopt zowel als die door alleen Jong Jubal als mét Jubal wordt uitgevoerd. Dat lijkt makkelijker dan het is! (PF) ⚡

- [Bekijk alle foto's van Jubal tijdens de Jubileumtaptoe van Jong Jubal op Flickr.](#)
- [Bekijk de spectaculaire video van Jubal en Jong Jubal samen tijdens de Jubileumtaptoe van Jong Jubal op YouTube.](#)

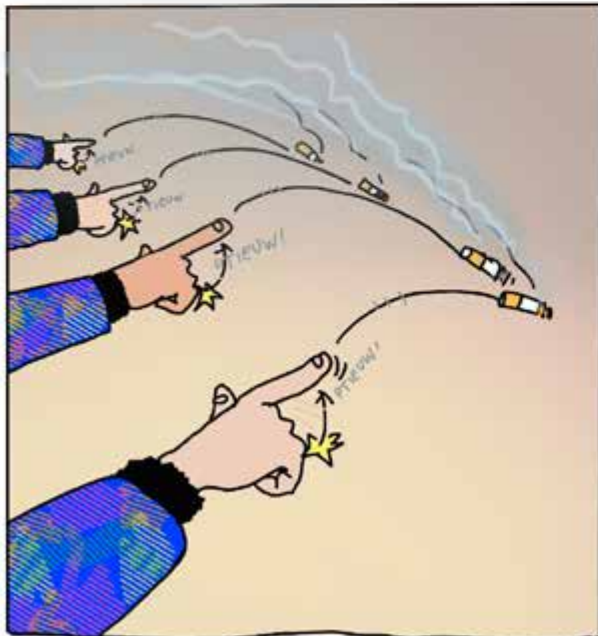

JUBAL ...

WE GAAN WEER OPSTELLEN!

OK, NOG 1 TREKKIE
EN DAN KOMMEWE D'R AN!

ER IS EEN KLEINE AANPASSING AAN HET PROGRAMMA...

NEXT ON THE FIELD: THE CHURHCOUNCIL
FIRE BRIGADE PERFORMANCE ENSEMBLE!

De Kookploeg

Commissie: Kookploeg

Leden commissie: Jan Dittmar, Ellen Verveer, Ton Verveer, Marcel van der Straaten, Leanzethe van Maaren, Helma Koekkoek, Marc Lust, Laura van Maanen

De kookploeg, een onmisbaar vrijwilligersteam binnen Jubal! Want geen ontbijt, is lastig wakker worden. En geen lunch, betekent geen middagblok repetitie vol energie. Geen diner, betekent geen optreden! Eten is de motor van de leden. Het is belangrijk om gezond en gevarieerd te eten tijdens de grote inspanning van een trainingscamp of een tour. Helma, Jan, Marc en Leanzethe vertellen over hun ervaringen met de kookploeg.

Helma:

Bij ons thuis werd Jubal met de paplepel ingegoten, op de fiets achter Jubal aan met m'n vader op de laatste rij. Mijn eerste vrijwillig aangewezen klusje was helpen bij het jubileum in 1976, In de keuken van de toenmalige oefenlocatie 'DSW'. Er volgde nog meer vrijwilligers werk: honderden koppen koffiezetten voor al die dames die bij mij op school aan het werk waren voor het nieuwe uniform voor korps en guard voor Jubilate '81. In 1981 werd

ik zelf lid van Jubal, en hielpen we met het wassen van uniformen en vlaggen, schoonmaken JMC, hielden we rommelmarkten en begonnen we de boosterclub en boosterstand, en nog veel meer!

Van Leanzethe (van Maaren) (familie en vriendin) kwam de vraag of ik kon helpen in de keuken, ze kwam nog iemand tekort. Dat heb ik geweten, camps, de USA Tours van 2015 en 2018, op zaterdag tijdens de winterrepetities, vermoeiend, maar zo gezellig! Voor camp brainstormen we al

maanden van tevoren over gerechten, hoeveelheden (veel, heel veel), haalbaarheid en kosten! Dat hebben we voor de USA-tours ook gedaan, maar daar klopte geen enkele dag met wat we van plan waren, door niet functionerende ovens, fornuizen of koelkasten! Dan hebben we het nog niet eens over fout geleverde bestellingen en de afstanden naar de dichtstbijzijnde supermarkt. Na 3 weken improviseren slaap je eenmaal thuis een week lang, maar ik had het niet willen missen.

Van alle bijdragen zijn de gezellige knutse-lavonden van het atelier en de kooksessies van de laatste jaren me erg dierbaar, al was mijn allereerste vrijwilligersbijdrage de belangrijkste, die heeft mij mijn echtgenoot bezorgd, met wie ik inmiddels ruim 41 jaar getrouwd ben.

Dit jaar was ik niet alle dagen mee op camp, maar de dagen dat ik er wel was, waren weer zo gezellig! Als iedereen zit te eten, met of zonder vlees, glutenvrij, lactosevrij, vegan of zonder noten, dan voel ik de vermoeidheid niet meer, en denk ik er al aan wat er een volgend camp op het menu kan staan.

Maar of dat nog nodig is?

Ik wens ons allen een goed seizoen!

Marc:

Hoi! Ik ben Marc Lust uit België en al sinds klein ventje fan van Jubal, toen ook op taptoes zoals Rotterdam Ahoy, en nog vele andere...ik was lid van showkorps WIK in die periode, en later via m'n DCI-ervaringen en lange vriendschap met Hans (Kloppert) zo bij de Jubal kookploeg gekomen. Een groep mensen die door de jaren heen heel goeie vrienden geworden zijn. En ik doe dit ook om zo m'n steentje bij te dragen voor iedereen binnen de vereniging. Vriendschap komt niet vanzelf maar groeit door de hobby te delen! Op tour veel ups en down, maar achteruit kijken is een goeie manier om weer positief verder te gaan. En ik ben trots te mogen meehelpen met dit vriendenclubje!

Jan:

Afgelopen (Paas)kamp heb ik in de kookploeg geholpen met diverse werkzaamheden. Zorg dragen dat al het eten klaar staat voor de leden op de afgesproken tijden. Maar ook alles netjes weer opruimen en schoonmaken (o.a. wc's en douches).

Daarnaast ben ik verantwoordelijk voor het materiaal en instrumenten, én ben ik ook nog één van de fotografen van het Mediateam van Jubal. Maar omdat het hier over de werkzaamheden van de kookploeg gaat, zal ik daar niet verder op ingaan.

Leanzethe:

Om de leden te voorzien tijdens camp en bijvoorbeeld tours van een hapje en drankje heb je een kookteam nodig. Het kookteam van Jubal bestaat uit zo'n 8 "koks". Ruim voor camp worden alle "koks", weer bij elkaar opgetrommeld. Want ja, sommige "koks" werken, zijn niet altijd vrij of hebben andere plannen.

Eind februari starten mijn kookmaatje Helma (Koekoek) en ik onder

het genot van een kopje thee met het plannen voor camp: menu's samenstellen en wie haalt wat. Na het puzzelen hebben we een boodschappenlijst met levensmiddelen, maar ook borden, bekers, bestek, koffie, afwasborstels, wc-borstels: aan alles wordt gedacht. Bij mij thuis stapelt de gang al aardig vol met alles wat mee moet.

In de week voor het camp worden de bestellingen van het brood bij de bakker en het vlees(waren) bij de slager in Eersel geplaatst. Maar ook de boodschappen bij de supermarkt en groothandel worden telefonisch doorgegeven. Gelukkig wordt het merendeel van de benodigde levensmiddelen op de camp-locatie bezorgd.

Voor een aantal van ons kookteam start camp al op vrijdagmorgen, als we rond 9.30 vertrekken naar Eersel. Samen lunchen, en dan aan het 'werk'. De

rest van het team komt vrijdagavond of zaterdagmorgen. We halen nog wat boodschappen, en wachten op de leveringen die we controleren en daarna sorteren en opruimen.

Tussen de bedrijven door is er voor ons net wat tijd over voor een kleine maaltijd. Als de vrijdagavond repetitie start, beginnen wij met het klaarmaken van de eerste avondsnek. Uitslapen is er voor ons als kookploeg niet bij. Alle dagen is het vroeg uit de veren. Om 6.30 uur rinkelt de wekker en kunnen wij aan de slag met het ontbijt. Eieren koken, croissantjes bakken enz. Nadat het laatste ontbijtbordje uit de vaatwasmachine is gerold, is het tijd voor koffie met taart, niet elke dag hoor, alleen op de zaterdag. Dit is een jarenlange traditie die je in ere moet houden. Daarna meteen door met de voorbereidingen voor de lunch!

*Maar gelukkig heeft iedere “kok” zijn eigen taak:
De ene ‘kok’ verzorgt de dieetwensen (...)
en de andere ‘kok’ bedient de braadslee
of zet de borden met het bestek klaar.*

Het diner is de grootste maaltijd met de meeste voorbereiding. Maar gelukkig heeft iedere ‘kok’ zijn eigen taak: de ene ‘kok’ verzorgt de dieetwensen - denk daarbij aan glutenvrij, voedselallergie of vegetarisch, de andere ‘kok’ bedient de braadslee of zet de borden met het bestek klaar.

Zijn alle borden, potten en pannen netjes opgeruimd dan volgt alweer de avondsnek.

Naast het koken worden ook de douches en toiletten nog nagelopen en schoongemaakt. Op de laatste dag van het camp komt ook de grote schoonmaak en het opruimen van de keuken en de recreatiezaal nog om de hoek kijken. Als de beheerder van de accommodatie alles heeft nagelopen dan mogen ook wij naar huis. Kortom wij doen het licht aan op vrijdag en op laatste dag ook het licht weer uit.

Thuis aangekomen gaan de vuile theedoeken in de wasmachine en is het tijd om met de voetjes omhoog op de bank te gaan zitten. We denken dan niet meer aan de vele broodjes en de vele kilo's nasi, macaroni die we met elkaar klaar gemaakt hebben. Ondanks dat we vermoeid thuis op de bank zitten, kan de vermoeidheid niet op tegen de voldoening van de hongerige leden die onze maaltijden smakelijk hebben genuttigd. Maar ook de gezelligheid en goede samenwerking die wij als ‘koks’ onder elkaar hebben, en als afsluiting van het camp-weekend zeggen we dan tegen elkaar: “Tot volgend jaar!” 🍷

Wat is je meest memorabele Jubal-moment?

Door Isabell Muller

Op de één of andere manier kom ik maar niet van ze af, de mensen uit het Front Ensemble blijven toch elke keer weer mijn aandacht te trekken. Deels omdat er praktisch een voltallig gezin (familie Boer Rookhuiszen!), deels omdat mijn eigen zoon hier onderdeel van is en ook wel omdat er geregeld bijzondere instrumenten bespeelt kunnen worden die vroeger ondenkbaar zouden zijn binnen een drumcorps. Bij mijn weten kwam de *pit* vroeger niet verder dan een paar marimba's, een xylofoon en een paar pauken. Wie een echt drumstel wilde bespelen kon maar beter opzoek gaan naar een goede (boy)band want bij onze club was geen plek voor een drumstel.

Wat fijn dat sommige gedachtes in de loop der jaren worden bijgesteld en kan nu dus jong én oud alles uit de (keuken)kast halen lekker te rammen en los te gaan. En nee bij Jubal hoeft dat niet op een stel potten en pannen, hier krijg je het echte (slag)werk, met kruk en al!

Deze editie kun je dus smullen van sappige verhalen van onze *rocksterren* Paul, Tijn en Hans. Veel plezier !

Wat is je meest memorabele Jubal-moment?

Paul Versteeg

Jubal | Percussion | Front Ensemble

Met veel plezier speel ik drumkit in het front ensemble van Jubal. Ik vind muziekmaken geweldig en geniet van de live-muziek en de emotie vanuit het veld. Het trommelen deed ik wel al een tijdje, maar na een aantal jaar tenor bij Jubal leek het me leuk om me muzikaal wat verder te ontwikkelen en de drumkit bracht een nieuwe uitdaging.

Voordat ik lid was bij Jubal had ik wel eens een drumkit geleend en daar mocht ik van mijn ouders op zolder dan wat op rammen. In alle eerlijkheid had dat niet zoveel met muziek te maken, maar ik vond wel heel leuk om al die verschillende cymbal en drumgeluiden te ontdekken.

Mijn droom was natuurlijk om te drummen in een beroemde band, maar dit is uiteindelijk nooit verder gekomen dan wat ambitieuze jam-sessies. Vol enthousiasme spraken we met studiegenoten wekelijks af, om nummers van Pearl Jam, Toto en Steely Dan te spelen. Het waren leuke pogingen en veel gezelligheid, maar zoals zoveel bandjes vielen we uit elkaar toen we "eigen nummers" probeerde te gaan maken. Ik was eigenlijk nog aan het leren hoe ik moest drummen, dus voor mij was dat een stap te ver. Ik kon ik wel wat simpele covers mee-drummen, maar de "echte" drum-techniek had ik nog niet onder de knie.

Repetitie in Italië

**Wat is je
meest memorabele
Jubal-moment?**

Na een tijd lang geen “drumkit-drummen”, heb ik in de Corona-periode een drumkit aangeschaft. Op dat moment konden we met Jubal niet samen repeteren, dus had ik bedacht om mijn oude ambitie weer eens af te stoffen. Ik kreeg de smaak te pakken en heb mijn schuur in de tuin omgebouwd zodat ik daar zonder al te veel overlast kan oefenen.

Sinds twee jaar schrijft Harmen Kieboom de supertoffe drum-kit partijen en ik kan me daar lekker in vast bijten. Het instuderen is een bijzonder boeiend proces waarbij ik langzaam moet puzzelen en leren om de muziek te beheersen. Ritmisch snap ik op zich wel hoe iets moet klinken, maar het verdelen van het ritme tussen armen en tegelijkertijd mijn benen neemt wel wat tijd in beslag; noot voor noot slijt het langzaam in hoe m’n armen en voeten moeten bewegen. De eerste keer dat ik de partijen beluister, klinkt het dan ook best wel imponerend en kan ik me vaak niet voorstellen dat ik dit over een maand daadwerkelijk kan spelen. Als de puzzel op langzaam tempo is gelegd, is het gaaf om te merken dat je hersenen weer wat ruimte hebben voor dynamiek, hogere tempi en een flinke portie performance.

*Ritmisch snap ik op zich
wel hoe iets moet klinken,
maar het verdelen van
het ritme tussen armen
en tegelijkertijd mijn
benen neemt wel wat tijd
in beslag; noot voor noot
slijt het langzaam in hoe
m’n armen en voeten
moeten bewegen.*

Als ik het allemaal een beetje comfortabel kan spelen volgt een tof moment waarbij ik met microfoons ga spelen. Dit voelt als drummer echt geweldig, want je voelt letterlijk nu terug wat je speelt; het lijkt alsof je bijna “in” de drums zit als je er een klap op geeft. Je krijgt direct terug wat je speelt, maar geeft tegelijkertijd ook een extra verantwoordelijkheid; alles waarvan je dacht dat je het wel kon spelen is misschien toch nog niet zo verfijnd als je het door de speakers terug hoort...

Door die versterking ben je als drummer overigens ook echt een integraal onderdeel van het gehele front ensemble. Samen maak je de muziek en wordt als één geluid het publiek in geslingerd. Een interessant aspect van de een drumcorps muziek die we spelen, is dat het echt een eigen genre is; ergens heeft het een traditionele showkorps achtergrond, maar speelt ook musicalmuziek en bij vlagen iets pop- of rock-achtigs. Mede ingegeven door de theatrale showprogramma’s die we tegenwoordig zien in de USA, heeft een drumkit steeds meer een eigen plek gekregen in het front ensemble. Het is meer dan een drumbeat op de achtergrond; je volgt allerlei muzikale lijnen uit het ensemble. Soms speel je mee met de field

drums of juist met de hornline en in andere gevallen ondersteun je het gehele ensemble met een rock-groove. Ook ben je als drummer de “lijm” met de rest van het front-ensemble en de grootste uitdaging hierbij is om constant te luisteren en “in te locken” met de secties die achter je in het veld staan. Je staat volledig in dienst van alle muzikanten in het veld en moet het tempo en interpretatie volgen die je hoort en voelt; super uitdagend, maar als het allemaal op z’n plaats valt is dat ook wel echt een gaaf gevoel.

Het mooiste moment als drummer is voor mij dan ook wanneer ik mijn rol in het ensemble goed kan vervullen; de concentratie, de nootjes, de timing, het luisteren, de emotie en het samen muziek maken; dat vind ik tof!

Gedurende dit seizoen (en eerdere seizoenen) zijn er al zoveel momenten geweest dat dit mooi samenkwam en het geeft mij ook heel veel plezier en energie om vooruit te kijken naar al deze geluksmomenten die ik samen met Jubal nog op een drumkruk mag beleven.

Groet, Paul

Wat is je
meest memorabele
Jubal-moment?

*Ik herinner mij vooral
veel gesjouw met veel
te zware instrumenten
... en eigenlijk is daarin
niet zoveel veranderd de
afgelopen jaren.*

Taptoe Alkmaar 1998

Hans Tims

Jubal Alumni | Percussion | Tenor / Front Ensemble / Drumkit Jubal
All Star X-Mas Band

Wat een eer om als “drumstel-drummer” mee te worden geteld bij de huidige drummers van (jong) Jubal!

Toen ik nog meeliep bij de club - en ik loop al een aardig tijdje mee, ik kreeg zelfs een oorkonde na 35 jaar lid te zijn! - was het fenomeen *drumstel-drummer* in de *pit* (zoals het Front Ensemble toen nog werd genoemd) nog niet geïntroduceerd. Behalve keyboards en timpanies waren er nog de gong, de concert bass en het drumrack. Veel sterke verhalen uit die periode heb ik dus niet.

Ik herinner mij vooral veel gesjouw met veel te zware instrumenten ... en eigenlijk is daarin niet zoveel veranderd de afgelopen jaren. Er is nu wel een kar bijgekomen om het drumstel te vervoeren van en naar het veld, gelukkig maar...

Laat ik het sleutelwoord “sjouwen” als leidraad aanhouden:

Bij het kerstensemble (Jubal All Star X-mas band) mag ik al heel

Jubal All Star X-Mas Band

Snareline 2018 aan het begin van het seizoen

lang met mijn drumstel meespelen. De eerst paar jaren van het bestaan was er slechts een 'jingle bell' in gebruik bij de afdeling slagwerk, de jaren daaropvolgend hebben enkele versies van een 'kerstdrumstel' de revue gepasseerd. Eerst samengeraapt, later wat mooier, gesponsord door **de enige slagwerkspecialzaak van Dordrecht...**

Van de jaren bij het ensemble zijn natuurlijk veel hoogte- en dieptepunten blijven hangen. Kerstmarkten in Recklinghausen, Maastricht, Den Haag, Breda, Bergen op Zoom. Opening van het Kerstcircus, Feestjes bij scholen en markten in België en Duitsland. Ik laat even in het midden wat nou de hoogte- en wat de dieptepunten waren. De beste verzorging was er in Recklinghausen, waar we zonder nog maar 1 noot te hebben gespeeld al een uitgebreide lunch aangeboden kregen.

Hoogtepunt of dieptepunt????

Veel opwarm-momenten bij de gluhweintent en champagne bij een bruidswinkel. Het helpen sjouwen is in de loop der jaren steeds beter gegaan. (*Vergeet de drummer-rrr niet!*) Ik kan me nog een optreden op onze Dordtse Kerstmarkt herinneren waar na het laatste nootje iedereen naar fiets en auto rende en deze jongen voor het stadhuis stond met z'n hele spul. De laatste jaren is het vaak geen punt meer en pakt iedereen wat mee.

Hopelijk kunnen we komend seizoen weer vol aan de bak, want de afgelopen jaren was het maar magertjes door de pandemie en Winds- competitie. We zullen het zien!

Groeten Hans

*Vergeet
de drummer
niet!*

Wie kan er bijvoorbeeld zeggen dat hij midden in de nacht in een school heeft rondgelopen met in zijn hand een karaoke box, volumeknop lekker voluit en irritant herrie maken?

Tijn Muller

Jong Jubal | Percussion | Front Ensemble

Mijn memorabele (Jong) Jubal-moment is een kamp/overnachting. Uiteraard is het gevoel achter zo'n drumstel zeer machtig en gaaf als je een optreedt voor groot publiek in zo'n stadion, ook omdat je een soort rol hebt in het tempo ondersteunen van de pit.

Maar toch vind ik het zelf veel leuker om met m'n vrienden op zo'n kamp avond lekker rond te klieren, zeker als oudste zijnde van een juniorenclub.

Een hele berg aan snoep en een kamer vol confetti en dan lezen dat het verboden is en het weer moeten opruimen (oeps... haha).

Ook andere overnachtingen zoals bijvoorbeeld in Rastede, Duitsland. Daar gingen we met verschillende corpsen slapen in een schoolgebouw. Juist omdat dit soort momenten niet zo vaak voorkomen, gaan we extra los en maken we een hoop lol met elkaar. Wie kan er bijvoorbeeld zeggen dat hij midden in de nacht in een school heeft rondgelopen met in zijn hand een karaoke box, volumeknop lekker

voluit en irritant herrie maken???? Euhm nou ik dus haha

Er wordt lekker gekeet onderling en dit versterkt de band heel erg. Ik beleef "gouden momenten" en geniet hier volop van.

Hopelijk komen er nog veel meer van dit soort memorabele momenten, ook als ik straks overga naar Groot Jubal.

Groeten, Tijn. 🍷

Wat is je meest memorabele Jubal-moment?

THE CHOICE OF THE CHAMPIONS

Quantum MkII

EHBO

Commissie: EHBO

Leden commissie: Bram Zijderveld

Ik ben Bram Zijderveld, vader van 2 kinderen en opa van een kleindochter van 8 en een kleinzoon van 4 jaar. Ik ben in de jaren zeventig, begin jaren tachtig lid geweest van Jubal.

De reden dat ik moest stoppen was mijn werk toen bij de brandweer, twee van de drie weekenden werken. In 1985 ben ik overgestapt naar de Ambulancedienst waar ik ruim dertig jaar met heel veel plezier gewerkt heb.

In 2008 kwam ik weer in aanraking met Jubal doordat ik werd gevraagd te werken bij DCN als EHBO-er vanuit het Rode Kruis. Hierna vroeg het DCN-bestuur of wij ook op andere plaatsen EHBO wilden verzorgen, dat wilden wij wel! In 2014 tijdens contest Huizen

heeft een aantal Juballers gezien hoe ik een vrouw hielp die onwel werd. Toen vroegen ze of ik mee wilde op tour in Amerika. Daar hoefde ik niet lang over na te denken (... na overleg met mijn vrouw).

In 2015 ging ik mee naar Amerika. Ik kon mijn vrouw verrassen dat het niet drie maar vier weken werden. Een half jaar voorbereiden zoals medische gegevens van de leden door nemen, belangrijk als er zich wat voordoet. En het verzamelen van medicijnen, verbanden en pleisters die ik eventueel nodig kon hebben.

Op dag twee in Amerika had ik al veel werk aan leden. Het was ongeveer 45 graden en bij enkele leden begon uitdroging al voor problemen te zorgen. Maar de hele tour had ik regelmatig werk en heb ik een aantal ziekenhuizen gezien. Met namen de verschillen onder de ziekenhuizen in Amerika waren opvallend. In Dallas

zat je in de wachtkamer in een bankstel te wachten. Maar in Michigan stad zat je in een soort kooi van glas, daarbuiten zat de verpleegkundige met twee politie-agenten. De ervaring die ik heb opgedaan in Amerika was voor mij geweldig.

Op vele vlakken kon ik wat betekenen voor Jubal tijdens de tour. Ik hielp mee met het uitdelen van de maaltijden, kopen van boodschappen met Leanzethe (van Maaren). Ook samen met Martin (Bras) het maken van show onderdelen. Ik ben in een ver verleden timmerman geweest, dus mijn hulp konden ze goed gebruiken. Martin (Bras) hielp mij regelmatig mee met het verlenen van eerste hulp bij de leden. Inmiddels heb ik een aantal meerdaagse tours meegemaakt zoals Italië, Zuid-Frankrijk en in 2018 nogmaals Amerika.

Wat mijn drijfveer is om mee te gaan

Wat mijn drijfveer is om mee te gaan met Jubal is de saamhorigheid in het corps.

Het geeft een goed gevoel om weer betrokken te zijn bij de activiteiten van Jubal.

met Jubal is de saamhorigheid in het corps. Het geeft een goed gevoel om weer betrokken te zijn bij de activiteiten van Jubal.

Tijdens de paaskamp heeft Ronald (van der Windt) mij voorgesteld aan het corps en het corps medegedeeld over mijn nieuwe taak binnen Jubal. Ik ben vanaf heden ook een vertrouwenspersoon voor alle leden. Ik vind het een eer dat ik voor deze functie gevraagd ben. Ik hoop en wens dat ik niet word ingezet. Maar als het nodig is, dan ben ik er voor jullie. Jubal zelf werkt nog uit hoe ik deze taak kan vervullen met het bereiken van mij. 🧡

THE WINDS BENEATH THE WINS

Superb Intonation. Clear Projection. Enormous Power.

MARCHING BRASS

Handcrafted in The Netherlands.

Drum Corps in de media

Drum Corps International

Flo No Audio

In de afgelopen maanden hebben we - als je tenminste over een VPN en een al dan niet tijdelijk FloMarching abonnement beschikte - de verrichtingen van Benjamin, Evy, Jeffrey, Sharon en Wouter kunnen volgen. Veel contests werden namelijk live uitgezonden via de streamingdienst, en was er iets niet helemaal goed gegaan of lag je gewoon tijdens de live-uitzending nog te slapen omdat je nu eenmaal aan de andere kant van de wereld woont, dan kon je de gehele uitzending nog eens herbekijken met de rebroadcast 12 uur later. Een mooie service die Flo vorig jaar introduceerde.

Een ander ding wat vorig jaar is geïntroduceerd was dat sommige performances daarna nog 'met geluid' te bekijken zijn. FloMarching streefde ernaar om de rechten van de muziek eerder rond te krijgen, zodat er meer performances (tot ver na de originele broadcast) te bekijken zouden zijn. Zoals ik vorig jaar als eens schreef is er in de USA een ander systeem van

auteursrechten en hebben de corps niet zoals in Nederland een jaarlijks BuMa-Stemra-abonnement waarmee alle auteursrechten voor een jaar gedekt zijn. Bij corps die muziek spelen van artiesten die al 70 jaar of meer zijn overleden is dat geen probleem. Van Phantom Regiment is de kans dus het grootst dat die shows gewoon altijd te bekijken (en te beluisteren) zijn. Bij corps met meer populaire of hedendaagse muziek ligt dat dus anders en moet er dus per nummer met de artiest of zaakwaarnemer onderhandeld worden. Tot die tijd kun je de shows wel bekijken, maar dus zonder geluid (en dat is gewoon heel erg stom...)

men droegen uniformen, maar dan weer niet 'herkenbaar' als 'Crossmen'...

Madison Scouts: mooi en effectief uniform ('met zonder' aussie!), maar voor de achterban misschien wel heel erg onherkenbaar? Verder heel erg veel bodymovements die door het uniform weliswaar heel effectvol waren, maar ook nodeloos ingewikkeld waardoor het - zelfs met DCI repetitie-tijden - nooit clean te krijgen is.

De **Blue Knights** hadden een off year. Het showthema en de muziek was niet dat wat we vanaf 2014 zo'n beetje van ze gewend waren. Wel een 'uniform', compleet met shako en de blauw-witte pluim en het thema leek wel 'Delfts Blauw' te zijn. In combinatie met het magenta van de color guard kwam het kleurenpalet wel echt goed over, maar muzikaal had het meer weg van de jaren voor 2014...

DCI World Championships

Op de dag van de Semi Finals hadden we in ons clubhuis een avond georganiseerd om weer eens ouderwetsch DCI te gaan kijken. Niet 'live', want dan zou het te laat worden en dat vindt de buurt niet zo leuk, dus keken we vertraagd naar de top 15 van de Prelims.

Wat mij opviel bij de Top 15: Mochten er mensen zijn die na de DCI Celebration Tour van vorig jaar de hoop hebben dat de kostuums 'out' waren en de traditionele uniformen weer 'in', dan was dat een ijdele hoop, hoewel dat van Blue Knights nog het dichtst in de buurt kwam van een herkenbaar uniform. Ook de Cross-

Het volgende corps, **Crossmen**, droeg ook een uniform, compleet met hoofddeksel, maar was dan weer niet herkenbaar als een echt Crossmen-uniform, eerder eentje van Crown. Kleurgebruik: Paars/rood/zwart bij de muzikanten in combinatie met oranje/geel van de color guard was echter bijzonder effectief. Het showthema **A Möbius Trip**, was wellicht voor zowel staff/leden als de jury nog wat te hoog gegrepen: de show is eigenlijk een cyclus en je kunt elk optreden op een ander moment in de show beginnen en eindigen. Het bleek gedurende het jaar toch niet zo goed te werken. Goede artistieke gedachten, maar heeft misschien nog meer tijd nodig om dit goed te ontwikkelen. Desondanks toch een goede show en vooral leuk om naar te kijken en te luisteren. Net niet genoeg voor een plek in de top 12 echter...

Wie het wel in de top 12 redden waren de **Troopers**. Troopers een corps dat lang vasthield aan tradities en dit binnen gestelde kaders nog steeds wel doen, maar de juiste richting voor vernieuwing hebben gevonden. Vorig jaar maakten ze al indruk (maar toen werd er niet gejureerd), nu betaalde de gewijzigde koers zich uit in een Top 12-notering. De muziek (en de sfeer) is behoorlijk *dark* en de grote boortoren-prop wordt heel effectief benut. De muziek in combinatie met de op de boortoren goed gestagede elektrische cellist (dit dat de cellist elektrisch was, maar wel de cello...)

Blue Knights

was heel indrukwekkend. De design staff van Troopers lijkt hiermee goud gevonden te hebben...

Ook de **Colts** hebben na jaren weer een plek veroverd in de top 12 met een heel indrukwekkende show. Mooie uniformering (al had het qua kleur - grijs - beter gekund) en goed gebruik gemaakt van de diverse props. Mooie muziek en leesbare drill. Goed voor plaats 11.

De **Mandarins** lijken zich een vaste plaats in de top 12 veroverd te hebben. Met hun show **'The Other Side'** behaalden ze - net als in 2019 - de

tiende plaats. Met props die doen denken aan de grote ijzeren 'obstacles' op 'Utah-beach' van D-Day en iets wat lijkt wat aan het begin van paardenrennen wordt gebruikt gaan de Mandarins met duistere muziek op zoek naar 'de andere kant', waar een grote vocale rol was weggelegd voor tuba-speler Charles Henderson III, hij zong in de ballad en de closer. Vele vonden dit heel bijzonder en een kippenvelmoment, ik vond zijn stem net iets te licht om het echt indrukwekkend te maken. Je kunt in deze leeftijd (tot 23 jaar) natuurlijk geen doorrookte whiskey-stem verwachten, maar tot nu toe vond

Crossmen

ik alleen de zang in de 2017 Boston Crusaders-show echt een toevoeging. Bekijk [hier de video 'The Voice Behind Mandarins 2022'](#) met Charles Henderson III.

Phantom Regiment maakte vorig jaar indruk met de 2003 revival Harmonic Journey en de power van de hornline bracht het nu ook op het veld. Waar de show **'No Walk Too Far'** nu echt over gaat is niet altijd even duidelijk, maar zolang de show maar interessant genoeg is om naar te kijken en te luisteren, maakt dat eigenlijk niet zoveel uit.

The Cavaliers hadden net als onder andere Phantom Regiment te maken met corona-besmettingen halverwege het seizoen, waardoor ze wellicht net te kort kwamen om echt in de top 6 te komen. De concurrentie is dan ook moordend (behalve op de eerste plaats dan...). Vooraf was er een 'buzz' gecreëerd rond met name de hornline. De ballad(s) uit 2019 maakten behoorlijke indruk en die ingeslagen weg zou verder bewandeld gaan worden qua design en zelfs nóg beter en spectaculairder. Helaas moet ik zeggen dat dat niet gelukt is. Hoewel een leuke show (maar niet echt spectaculair), gebaseerd op het concept 'tijd' (waar hebben we dat eerder gehoord/gezien...) laten ze wel flash backs horen naar eerdere succesvolle jaren. De closer uit 2011 was de basis van de show, maar het bekende 'Fight Club'-scene uit 2002 was herkenbaar voor het publiek. Wellicht hebben minder mensen het Korean Folk Song in de slotakkoorden van de show opgemerkt. Die flash backs uit 50 jaar history zijn er heel goed en subtiel in gearrangeerd, maar de ballad haalt by far het niveau van 2019 niet. Ook qua uniformering een misser. De kracht van de oude 'uniformen' was namelijk niet de kleur groen, maar de witte elementen uit dat uniform. De 2022-vertaling had wel het groen, maar miste de witte elementen om het echt goed van het veld te laten komen. Het design is individueel heel mooi, maar eenmaal uitgezoomd op de tribune heeft het als geheel nauwelijks effect.

The Cavaliers

Blue Stars

The Cadets

Waar het in Rosemont dus iets minder ging dit jaar, ging het in La Crosse een stuk beter. Met 'Of War and Peace' hadden de **Blue Stars** een (onbedoeld?) actueel thema. Qua uniform ook niet optimaal: de kleur grijs werkt niet echt op een groene achtergrond en de trend van elk uniform iets unieks geven werkte hier juist averechts. De verschillen in de uniformen werkte in deze show juist storend en als er een showthema waar er juist een 'uniform' past, was het deze wel. De jury vond dat blijkbaar wel meevallen, want ze scoorden beter dan in de voorgaande jaren.

The Cadets (Met Benjamin en Sharon) lijken de weg omhoog ook weer gevonden te hebben. Waar in 2019 de trofee voor bijzondere (en mooie) ballad naar The Cavaliers ging (wat mij betreft dan hè), mag die trofee nu naar The Cadets. Effectieve unifor-

mering, dat zowel 'modern' als toch herkenbaar oogde was het een heel effectvolle show. Vernieuwend, maar toch herkenbaar 'Cadets', met zelfs een soort Z-pull aan het einde van de show!

De show van **Santa Clara Vanguard** werd wisselend ontvangen door het publiek. Het was niet altijd duidelijk waar het over ging. Misschien is deze show 'Finding Nirvana' wel een van de onderschatte shows en kwamen ze wellicht (te) laat in het seizoen op stoom om het publiek (en jury) te kunnen bekoren. Mooie show qua muziek en drill en een retestrakke percussion!

Carolina Crown (met Evy en Jeffrey) hadden een heel origineel en interactieve show. Als je de Crown Live!-app op je telefoon installeerde kon je onderdeel worden van de show, met flitsende lampjes op je telefoon om de sfeer van de muziek te ondersteunen. Ik heb het geprobeerd, maar het werkt blijkbaar echt alleen 'live' en niet met de vertraagde 'rebroadcast' in het JMC. Effectief kleurgebruik in de uniformering. Het programma bevat muziek van klassiek tot heden-daags en de hornline was, zoals we gewend zijn, ijzingerkend goed. Moeilijke technische stukjes worden niet stilstaand, maar gewoon met een flinke pas gespeeld. In de ballad staat een deel van de hornline is in een groot blauw-wit gemêleerd doek, ze steken met hun hoofd eruit, en

doet een beetje denken aan Jubal 1989, waarbij de hornline bij de opener Over The Rainbow in een groot regenboogdoek loopt. In het volgende deel is bij een soort dubstep het hele veld gevuld met kleur en is de hornline een deel van de color guard geworden met grote gele linten. De hele show is rijk aan diverse lagen en je kunt het meerdere keren bekijken en beluisteren en weer iets nieuws ontdekken. De grote hoeveelheid aan details is misschien ook wel de valkuil van deze show geweest.

Het publiek (en zo ook die avond in ons JMC) had veel sympathie voor **Bluecoats** (met Wouter!). Verder om bijzondere en gewaagde kostuums. ‘Niet herkenbaar Bloo’, volgens de reacties op de diverse fora. Dat is maar hoe je het bekijkt. Niet blauw inderdaad, maar gezien de recente geschiedenis sinds 2016 qua stijl juist wél herkenbaar. Het uniform doet qua kleurstelling nog het meest aan de huisstijl van Jamin denken,

maar past dus precies bij de ‘*trippy dream*’ die zij verbeelden. Leidend is de vertellende stem van de alwetende verteller. De muziek die daarbij wordt gespeeld is - naar mijn mening - briljant. Het is echt geweldig hoe de muziek van zowel horns als percussion precies op het ogenschijnlijk nonchalant uitgesproken tekst past. Het front ensemble heeft een grote muzikale rol in deze productie. Op YouTube zijn filmpjes van alleen de **BlooPit** te bekijken en te beluisteren en je hoort hoe alle subtiele effecten de hele productie completeren. Grote ster van de avond was de veelbesproken **Keytarist**. Ook hier zijn de mensen het op de fora het niet over eens. De een vindt het geweldig en de ander klaagt over het feit dat het veel beter zou zijn als de solo door een trompettist gespeeld zou worden. Dat zou weliswaar knap zijn, maar dan klinkt het als een ‘gewone’ drum corps show en zou het dus niet zo bijzonder zijn. Nadeel van alle elektronica en samples is echter - en daar kan Jubal over meepraten - dat als het

niet werkt, de show niet compleet genoeg is. Zo ook tijdens de pre-lims. Ergens was er iets mis met de versterking, de samples klonken als in de overdrive en de Keytar-solo viel compleet in het water. Halverwege zijn solo plugde hij een andere Keytar in en toen was dat probleem deels opgelost. Ondanks de technische problemen scoorden ze toch vrij hoog en eindigden ze met finals zelfs op een gedeelde tweede plaats!

Ook **Boston Crusaders** maakten een sterk seizoen door. **Sinds 2017** zijn zij een andere weg ingeslagen en leken lange tijd een geduchte concurrent voor de eerste plaats. De show 'Paradise Lost' oogt echter niet als een typische BAC-show. Althans, voor wie de Crusaders in de zwart-rode uniformen met dito shako voor zich ziet. Wellicht doet de show wel denken als een mix tussen Phantom Regiment en Crown denken, maar je hoort ook nog wel vleugjes uit de

54

Boston Crusaders

Blue Devils

Crusaders-shows van 2018 en '19. Een combinatie van zowel visueel als muzikaal drama in combinatie met een zeer cleane drumline. Net niet genoeg om Blue Devils te verslaan. Spraakmakend was het 'trombone-suicide' stuk waarbij de leden om en om bukken terwijl de anderen hun trombone naar links of rechts bewegen in een heel hoog tempo.

Als laatste de **Blue Devils**. Het vervelende van zo goed zijn en heel vaak winnen is dat mensen meer sympathie voor de Underdog hebben. Ook ik moet eerlijk zeggen dat ik de 'Tempus Blue'-show niet zo waardeerde als bijvoorbeeld de 2019 show. Maar ondanks dat, als je het eenmaal op een groot scherm mag aanschouwen, zie en hoor je gewoon dat ze net even

wat beter zijn. Het klinkt veel cleaner en ziet er veel vastberadener uit dan alle andere corps. Qua design ziet het er ook goed uit, met als minpuntje wel de kleuren: alles is blauw. Op zich logisch als dat het showthema is, maar het komt net niet genoeg van het veld af. Een ander puntje waren de solisten en met name de piccolo en de mellophone-solist. Die hadden niet hun week (en eigenlijk hun seizoen niet) en hadden elke performance wel een misser. Verder een zeer solide en heel slim ontworpen show. Het hele seizoen ongeslagen en het gat met de (gedeelte nummer 2) werd zelfs groter. Zou dat door de taarten van Hans komen...?

Blue Devils

WMC-perikelen

Aan de andere kant van de oceaan, bij die andere wereldkampioenschappen, ging er een hele andere discussie rond. Schreef ik eerder nog dat het in Nederland/Europa beter geregeld was met de auteursrechten, met de beeldrechten van het WMC ging dat niet helemaal goed. Er was namelijk een (Engels) mediabedrijf (IBB Media) ingehuurd om de livestream te verzorgen. Deze hadden exclusieve rechten bedongen, waarbij de afspraak was dat zowel mensen van het publiek als mensen van een korps geen beelden mochten maken en al helemaal niet publiceren. So far so good, totdat sommige mensen wel beelden op bijvoorbeeld YouTube plaatsten. Na enkele weken gingen medewerkers van het mediabedrijf het internet (voornamelijk YouTube) doorzoeken om te kijken of er 'onrechtmatige filmpjes' zijn geplaatst. Dit werd vervolgens bij YouTube aangemeld en werden de filmpjes verwijderd. Vanwege de schending van de auteursrechten kon je ook een soort 'gele kaart' krijgen en bij 3 van dergelijke 'strafbare feiten' kon je account worden verwijderd (met het hele beeldarchief in sommige gevallen. Dit leverde een hoop ophef op de diverse fora en Facebook-groepen op. Van Jubal heb je bijvoorbeeld geen opnames van het JMC op het officiële YouTube-kanaal kunnen vinden. Een opname van 1,5 minuut kun je wel vinden op het kanaal van een mevrouw uit Taiwan, maar zelfs een korte opname mag eigenlijk niet.

Inmiddels blijkt de soep minder heet gegeten te worden en is het volgens Klankwijzer zelfs een "broodje aap-verhaal".

2023

Nu het DCI-seizoen voorbij is komen al vrij snel berichten over hoe korpsen het 2023-seizoen gaan inrichten. Misschien vanwege het #fillevery-corps-project waarbij het moeilijk bleek om alle korpsen helemaal vol te krijgen proberen korps leden te trekken door interessante designers en stafleden aan te kondigen. Zo kondigde The Cavaliers een 'nieuw' muzikaal design team en vanaf 2023 is Richard Saucedo weer terug op het oude nest. Saucedo was ook de arrangeur in de succesvolle jaren 2000 - 2008. Dit leverde enthousiaste reacties op van de fans, die hoopten dat bij de bekendmaking van het Visual Design-team Michael Gaines ook weer terug zou keren, maar die werd kort daarop al aangekondigd

bij het design team van Santa Clara Vanguard.

Uit alle berichten is wel op te maken dat het vooral om 'corps-swappen' gaat. Veel ervaring opgedaan bij corps A, is 'thrilled en honoured' om dat nu voor corps B te mogen gaan doen. Bij Crown wordt de percussion (design) staff vervangen en daar waren niet alle fans en leden blij mee. Het bericht waarop massaal werd gereageerd is inmiddels weggehaald. Volgend jaar zal blijken of het allemaal heeft geholpen.

Tot de volgende keer! 🗨️

JUBAL23

15/10 2022 OPEN REHEARSAL OPEN HUIS

Je bent van harte welkom in ons eigen Jubal Muziek Centrum (JMC) aan de Jan Ligthartlaan 1 in Dordrecht. Maak kennis met de groep en ervaar hoe het is om deel uit te maken van Jubal!

Ben je verhinderd, maar zou je toch graag meer willen weten?
Stuur dan een mail naar info@jubal.org

We invite you to attend our open rehearsal on Saturday October 15th.
Both the Hornline and the Percussion will be rehearsing from 13:00 to 17:00. All of this in our own Jubal Music Center (JMC) at Jan Ligthartlaan 1 in Dordrecht.

Are you curious to be part of Jubal, but can't be there on October 15?
Send us an email via info@jubal.org

JUBALLERS OVERZEE

Door: Isabell Muller

Hoe is het nu toch met

**Edwin
Bogert?**

*Eind jaren zeventig werd mij nog een geel/
zwart uniform aangemeten en werd ik met
een trommel tussen Jubal geplaatst. Noem
het gerust misbruik als mascotte.*

Vicrory-show 2003, eerste keer DCE European Champion.

Naam: Edwin Bogert

Land: Curaçao

Welke jaren liep je bij Jubal?

Sinds 1984 sta ik officieel op de ledenlijst van de club, destijds uiteraard nog Jong Jubal. Maar ik weet niet zeker of ik de brainwash jaren van voordien moet meerekenen. Eind jaren zeventig werd mij nog een geel/zwart uniform aangemeten en werd ik met een trommel tussen Jubal geplaatst. Noem het gerust misbruik als mascotte.

Officieel dus vanaf 1984 lid bij Jong Jubal en in 1992, **het tweede 'Four Seasons' seizoen**, de overgang naar Jubal. Zij het overigens een jaar eerder dan de statuten eigenlijk voorschreven, omdat zo goed als al mijn vriendjes reeds de overstap gemaakt hadden. En met goede contacten op hoog niveau is het uiteraard gemakkelijker de regels aan je laars te lappen. Alhoewel... dat is ook weer

niet helemaal waar, maar dat is een ander verhaal (iets met een zwembad in het buitenland en kinderen van bestuursleden, lang geleden in ieder geval).

Uiteindelijk ben ik tot en met 2006 als spelend lid bij Jubal doorgegaan.

Wat heb je gespeeld?

Mijn wens was om trommel te gaan spelen. Maar met acht levensjaren heb je nog de nodige ontwikkeling voor de boeg en zijn bepaalde wensen nog wat minder weloverwogen.

Niettemin kreeg ik te horen dat alle trommels bezet waren (ja, bedenk zelf maar wat dat betekent) en ik toch echt beter aan de sopraan* kon beginnen. Aldus geschiedde en dat is gedurende mijn drum corps carrière ook niet meer anders geworden. Te starten met lessen van leermeesters Albert van Pelt, Jan Slager, Gerard Bessels, en Piet van Eijk.

* soort van trompet, maar dan veel beter, harder, hoger en aanvankelijk met 2 ventielen

Wat is je mooiste herinnering aan Jubal?

Ik zou liegen als ik er daar maar een uit zou pikken. Het zijn er vele, zowel op als vooral ook naast het veld. Uiteindelijk heeft Jubal mij verschrikkelijk veel geboden en gegeven, met veruit bovenaan de lijst een grote groep vrienden voor het leven. Ook nu ik al meer dan 12 jaar 9000 km verderop woon... Die vriendschap is ontstaan en gegroeid door al hetgeen waar Jubal voor stond en staat en daarvoor ben ik de club eeuwig dankbaar.

Waar had je een hekel aan?

Op de fiets door Nederlands t...weer met een koffer op de bagagedrager onder een te slappe snelbinder naar de repetitie op Rijkswaterstaat, waar het dan nog net even wat harder waaide en regende.

Welke Jubal-show is je *all time favorite*?

Ik houd van de tachtiger jaren sound van Jubal. Dat waren de jaren waarin ik mijn interesse voor muziek,

Solo Madison Scouts 2005

Jong Jubal 1991

en drum corps in het bijzonder, ontwikkelde. Energiek, pakkend, dik, vet en glitterende uniformen. Lekker man.

Maar als het dan een specifiek jaar moet zijn, dan houd ik toch ook wel erg van mijn laatste (als stafcoördinator) actieve jaar 2009. We hadden een paar goede en inspirerende jaren achter de rug en 2009 was zeer creatief, innovatief maar vooral ook gewoon lekker drum corps.

Welke DCI-show is je *all time favorite*?

Dan ontkom ik toch echt niet aan de Madison Scouts 1995. Die show had alles waarmee ik was opgegroeid, namelijk de muziekstijl van DCA shows vooral uit de jaren zeventig waarvan ik de cassettebandjes grijs heb gedraaid (en die ik nog steeds in mijn bezit heb), maar dan vertaald naar DCI van de mid-negenti-jaren.

Wat een geluk dat ik dat jaar in 'real life' met Madison heb mogen delen samen Barry (Oosterwaal, red.) en Rakker (Ramon Opmeer, red.), twee van mijn 'everlasting' vrienden. Ook hieraan lag Jubal in meerdere opzichten ten grondslag.

Jubal DCE European Champion 2009

Waarom ben je naar het buitenland verhuisd?

Zie in de eerste plaats het antwoord op vraag 4.

In de tweede plaats stond ik in mijn werkzame leven (dat ik toen naast Jubal toch ook aan het opbouwen was) in 2009 op een soort kruispunt. Ik was op dat moment bijna 10 jaar werkzaam op juridisch vlak in de telecommunicatiesector en had zojuist mijn avondstudie Nederlands Recht afgerond. Het was eigenlijk of de advocatuur in of gebruik maken van een aanbod dat ik van de Curaçaose KPN had gekregen om op Curaçao als bedrijfsjurist te gaan werken.

Van 1980 tot en met 1984 heb ik met mijn ouders (de apen Mark en Robin bestonden nog niet) op Curaçao gewoond en dan ontwikkel je als kind toch kennelijk een bepaalde affectie met een dergelijk eiland. Het *Jubal-mascotte-trauma* heb ik daar ook van me af laten glijden. En de liefde van mijn leven, Simone, die vanuit Hannover (D) via Dordrecht (NL) toch al op doorreis was, had hier ook erg veel zin in.

De keuze viel dan ook op Curaçao en we wonen daar nu inmiddels alweer meer dan 12 jaar met een teckel, genaamd - hoe kan het ook anders - *Madison* (roepnaam: *Madi*).

Wat is het lekkerste eten daar?

Frikandellen...

Wat mis je het meest aan Nederland?

Wat vaker in levende lijve een pilsie of wijntje drinken met mijn (Jubal) vrienden, zou erg fijn zijn.

Verhuis je ooit terug naar Nederland?

Never say never. Die plannen zijn er echter niet op dit moment. We houden van het leven hier en zolang dat het geval is, is het niet waarschijnlijk dat we Curaçao verlaten

Welke plek moeten we bezoeken als we vakantie zouden vieren in jouw land?

Onder water en/of de snèk

Wat zou je alle Juballers willen zeggen?

Jubal is niets meer of minder dan de mensen die de club leven geven. Geeft en u ontvangt (!), zou ik zeggen.

Ik was zeer verheugd toen ik las dat er (inmiddels kennelijk alweer 4) Juballers in DCI liepen in 2022. Het is een signaaltje dat drum corps leeft binnen de club (let wel, op Curaçao is de signaalontvangst veel beperkter...). Het zijn immers geen gemakkelijke tijden voor drum corps in NL en Europa, vooral ook gezien de staat van diverse verenigingen.

Maar om dat laatste in perspectief te plaatsen: Jubal heeft in het verleden vaak bewezen niet afhankelijk te zijn van anderen en haar eigen weg te kiezen. En nog altijd is het een sterke en succesvolle club. Ik hoop dan ook van harte dat er voldoende jonge, gepassioneerde en eigenwijze leden blijven instromen, want daar ligt de sleutel voor de toekomst. En voor nu, werk hard om de nieuwe show naar een topniveau te brengen en de rest komt vanzelf!

Groet, Edwin 🚩

Hoe gaat *The Game* bij Jong Jubal?

Door Isabell Muller en Laura van Schelt

Dit keer stelde ik deze vraag aan Ingrid, de tweede rechterhand (haha) van Monique [gelukkig heeft Mootje meer rechter- dan linkerhanden!] Ingrid was de beroerdste niet en wilde best graag antwoord geven, maar haar hangmat lonkte iets te veel en haar welverdiende vakantie wilde ze ook graag tot op de laatste seconden goed benutten. Geluk is aan haar kant, want dochterlief Laura had best wel zin om iets over haar club te schrijven. Wat Jong Jubal allemaal al had meegemaakt en uitgevreten, euhm nee -gevoerd en wat er nog op de planning staat waar hard aan gewerkt moet worden.

Wat leuk Laura en bedankt alvast voor je enthousiaste meewerking. We lezen graag met je mee.... (IM)

25/06 | JONG JUBAL NK JEUGD

64

JUBAL FLITSEN • September 2022

NK Jeugd

De afgelopen tijd is Jong Jubal druk bezig geweest met optredens. Op 25 juni stond Jong Jubal op het Nederlands Kampioenschap voor Jeugdkorpsen in Dordrecht. Jong Jubal werd derde, toch een mooie bronzen medaille! Gefeliciteerd allemaal!

Bekijk alle foto's van Jong Jubal tijdens het NK Jeugd op Flickr.

Bekijk alle zwart-wit foto's van
Jorgi Jibali tijdens het
NK Jaargang Fiebre.

© JULEN FLORENTE - September 2019

02/07 | JONG JUBAL RASTEDER MUSIKTAGE

Rastede

Een week daarop is Jong Jubal een weekendje weggeweest naar Rastede in Duitsland.

We vertrokken met de bus al om 06:30 uur. De bus had wel tussendoor pech onderweg, maar we kwamen net op tijd aan in Rastede om onze show neer te zetten. Na de show zijn we samen met de Youngstars Uptown Funk en Money Money Money gaan repeteren.

Tijdens de prijsuitreiking hebben we dat ook laten horen aan het publiek. In de avond zijn we nog de rest van de contest gaan kijken en op het eind was er nog een mooie vuurwerkshow te zien. Helaas geen eerste plek maar wel een tweede plek en een mooi weekend om op terug te kijken.

Bekijk alle foto's van Jong Jubal
in Rastede op Flickr

 Bekijk hier de video van Jong Jubal tijdens de Rasteder Musiktage op YouTube.

16/07 + 10/09 | JUBAL & JONG JUBAL GEZAMENLIJKE REPETITIE

Samen met Jubal

Op 16 juli, de laatste repetitie voor de vakantie, had Jong Jubal nog een gezamenlijke repetitie met Jubal. Eerst zijn we met zijn alle de sets gaan instuderen en daarna hebben we de muziek geoefend. Het was een erg geslaagde ochtend!

Na de vakantie, op 10 september, hebben we dit herhaald en de sets en de muziek afgemaakt. Dit gaat vast heel gaaf worden!

 [Bekijk alle foto's van de gezamenlijke repetitie op Flickr.](#)

10 SEPTEMBER | JONG JUBAL **TAPTOE AHOY**

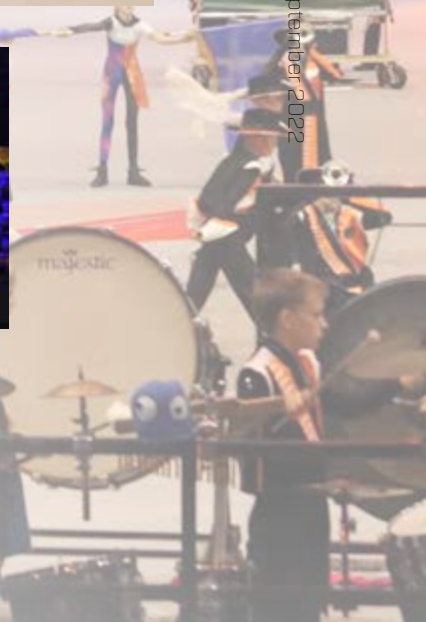
September

We hebben ook de komende tijd een aantal optredens op de planning staan, zoals op 10 september taptoe Ahoy. Op de nationale militaire taptoe treedt Jong Jubal op in het voorprogramma. Een week daarna hebben we de Jubileum taptoe van Jong Jubal. Jong Jubal bestaat 90 jaar en dat vieren we met een jeugd taptoe. En op 24 september hebben we DCE in het FC Dordrecht stadion. Een kleiner stadion, maar met net zoveel plezier als voorgaande jaren.

We zien jullie dus graag in september, groetjes
Laura

Bekijk alle foto's van Jong Jubal tijdens de Nationale Taptoe Ahoy op Flickr.

17 SEPTEMBER | JONG JUBAL JUBILEUMTAPTOE

Jubileumtaptoe

Een week daarna hadden we onze eigen jubileumtaptoe. Met Jong Sebastianus, Jong Juliana, Jong Adest Musica, Jong Kunst en Genoegen, Jong Pasveer en natuurlijk Jubal. Jubal tradt als eenlaatste op na hun show gingen ze langs de kant van het veld naar Jong Jubal kijken. Als afsluiter was Jong Jubal aan de beurt in ons nieuwe uniformjasje. Tijdens de closer was er wel een leuke verrassing voor het publiek. Jubal deed namelijk de closer mee! Het publiek vond dat heel leuk. Na de show was de finale met eerst Abide With Me, daarna het Wilhelmus en toen de afmars. Toen alle korpsen van het veld waren behalve Jong Jubal en Jubal, speelden wij samen nog Valéro. Daarna liepen ook wij af met Camino Real. Wat was dit een geslaagd optreden!

Jong Jubal heeft voor nu nog 2 optredens op de planning staan zoals op 24 september DCE in het FC Dordrecht stadion. Een kleiner stadion, maar met net zoveel plezier als voorgaande jaren. En dan (zoals nu de planning is) het laatste optreden van dit seizoen op 16 oktober. Tijdens de Vlamo gaan we voor de laatste keer dit seizoen onze show 'The Game' brengen. Maar dat is niet het laatste uitje van Jong Jubal. Want op 12 november gaan we met alle leden en alle staf nog een keer een leuke dag beleven in de Efteling. Na dit uitje begint het nieuwe seizoen echt!

Bekijk alle foto's van Jong Jubal tijdens de Jubileumtaptoe op Flickr.

Bekijk de spectaculaire video van Jong Jubal tijdens de Jubileumtaptoe op YouTube.

Het Jong Jubal-atelier

Commissie: Het Jong Jubal-atelier

Leden commissie: Ingrid van Schelt, Marion Kalle, Henriëtte Jansen, Coby van Eijk, Karlien Maarschalkerweerd, Herma Slager, Wieneke de Laat, Rika de Graaf, Ria de Haan, Monique Tegenbosch, Monique Wassink, Isabell Muller, Sandra Zwijgers.

Dit damesteam is bij elkaar geharkt door Monique Wassink. Zij hoorde de noodkreet van Sandra toen bleek dat het naaiteam voor de kids nog maar uit slechts 2 dames bestond. En met een jubileumseizoen inclusief nieuwe uniformen voor het corps voor de deur, werd er een dringende oproep gedaan voor nieuwe aanwas vrijwilligers. En die kwamen direct en werden ook direct op de foto gezet (geen weg meer terug haha)!

Het atelier bestaat uit: Ingrid van Schelt (moeder van Laura en Nynke), Marion Kalle (moeder van Ruben), Henriëtte Jansen (moeder van Joshua, bus moeder en nog veel meer), Cobi van Eijk ("club-oma" en oma van Thijs en Mannon Groenewegen en moeder van twee oud-Jubaldochters Thérèse en Nanda, dus al heel wat jaren betrokken bij onze club), Karlien Maarschalkerweerd (oma van Kayleigh en Kyrarh Dorst), Herma

Slager (vrouw van de dirigent van JD's BigBand), Wieneke de Laat (moeder van Thibaud), Rika de Graaf samen met haar mams Ria de Haan (moeder en oma van Levi), Monique Tegenbosch (moeder van Liam en Benthe), Monique Wassink (Jong Jubal-opperhoofd *ugh* en moeder van Yue), Isabell Muller (moeder van Tijn en Sofie) en Sandra Zwijgers (moeder van Joey en Mitch en oudtante van Lente, Robbe en Sjors).

Wat doen we allemaal?

Voornamelijk wordt er het hele jaar door hard gewerkt aan goed zittende kleding. Na elke schoolvakantie zijn kinderen weer flink wat gegroeid en zijn mouwen en broekspijpen ineens weer te klein geworden. Passen, meten en verstellen dus.

Daarnaast moet er ook wel eens wat herstelt worden. Een losse knoop, een uitgescheurde broek, een rafelig

jasje, tijdens een optreden gaat er wel eens iets kapot aan het uniform en dat wordt weer zo snel als kan gerepareerd.

Voor elk nieuw showthema wordt er door het Design Team een schets gemaakt hoe het nieuwe uniform eruit moet komen te zien. En met deze schets gaan we direct aan de slag. Er wordt flink overlegd en gepuzzeld; de patronen voor de jaszjes worden op verschillende maten getekend op patroonpapier. Dat wordt op de juiste stof gelegd, afgespeld en uitgeknipt. Eerst alle leden opmeten en inventariseren hoeveel patronen er uit welke maten geknipt zullen moeten worden.

Zodra er een proefjasje klaar is wordt dit bij een aantal kinderen gepast en zodra alles klopt gaan eindelijk de naaimachines op volle toeren draaien.

We helpen de kinderen ook bij het omkleden tijdens en na een optreden. We zorgen ervoor dat iedereen in zijn of haar eigen uniform loopt en checken nog even snel of er de juiste kleur (zwarte) sokken onder lopen.

De hoeden worden ook elke keer weer zorgvuldig gesorteerd en gepast. En uiteraard vinden we het belangrijk dat de kids kunnen shinen en schitteren in een stralend schoon en fris gewassen uniform, ook hier wordt voor gezorgd.

Zelfs tijdens een optreden loopt er altijd wel iemand met het corps mee, gewapend met naald en draad, desnoods een veiligheidsspeld om terplekke een geïmproviseerde reparatie uit te kunnen voeren.

Daarnaast is er sinds vorig jaar een nieuwe traditie geboren. Ieder van ons krijgt per nieuw seizoen (show/uniform) de beurt om een mascotte te regelen in het thema passend bij de show.

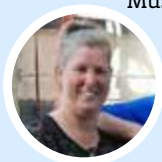

Dit seizoen werd Isabell gevraagd om een mascotte te maken en zo kwamen deze pacman figuren uit haar haaknaald gerold. Een zestal in de kleuren passend bij het uniform en genoeg voor alle leden van het front ensemble om op hun instrumenten te zetten.

Wat is je motivatie?

Sandra: In 2007 ging Joey naar de Music Kids-lessen van Monique en Erna. Tijdens het wachten werd me gevraagd of ik wilde meehelpen in het atelier. Wat helpen werd, werd steeds meer te doen tot aan nu begroten, bestellen, meten en berekenen en met een leuke groep alles maken.

Inmiddels alweer 15 jaar verder, Joey geeft nu les aan de bass line van Jong Jubal en Mitch loopt zijn laatste seizoen in de snare line van Jong Jubal.

Wat maakt dit zo leuk?

Sandra: De blijde gezichten als de kinderen hun uniform mogen passen, oké, niet allemaal even blij om te passen, maar ze kennen ons ook goed en het komt altijd weer in orde.

Koningsdag is spannend, past alles, zijn we niet wat vergeten? (Ben wel

eens vergeten om van 1 broek, 2 broekspijpen te verlengen 😊) spelden in de aanslag mocht de broek toch te strak zitten maar ondanks alles het enorm trotse gevoel dat je overvalt als de mooie groep kinderen op het veld staat in hun uniform met hoed en veer.

Ik ben er heel trots op hier mijn steentje euhm naald en draadje aan bij te dragen.

Ingrid: Nog voordat mijn dochter (Nynke) op haar eerste training 6 jaar geleden een vlag in haar handen had, was ik al *geclaimd* voor het atelier.

lier. 😊

Als oud-Juballer had ik mijzelf al voorgenomen vrijwilligerswerk voor de club te gaan doen tijdens de repetities. Omdat wij in Breda wonen, is heen en weer rijden vaak niet zinvol. Bij binnenkomst in het JMC, zag ik direct an-

dere oud-Juballers die al in het atelier zaten. Omdat zij wisten dat ik vlaggen en kleding kon maken, was vrijwilligerswerk in het atelier snel geregeld. Nog steeds is het heel leuk om met elkaar te werken aan nieuwe uniformen. Kan niet wachten totdat het klaar is en we heel Jong Jubal in hun nieuwe game-uniform op het veld zien!

Marion: Toen onze zoon Ruben vertelde dat hij bij Jong Jubal wilde gaan lopen, begon mijn Jubalbloed weer wat harder te stromen. Eindelijk... en nog een bariton-speler ook! Zelf heb ik ook bariton gespeeld bij Jubal, dus

een betere keuze was er niet haha! Al om al erg leuk om bij deze 'familie' weer wat meer betrokken te kunnen zijn. Want als Ruben dan toch bij Jong Jubal was, zou ik ook misschien iets kunnen doen voor de club. Laten we

“Oh, dat kan mijn moeder wel hoor!”

zeggen mezelf nuttig maken. Zo ben ik bij het atelier gekomen. In eerste instantie voor een knoop-, torn- en wat knipwerk. Maar toen kwam er een andere wending. Ze zochten iemand om les te geven aan een jongen van de pit. Met mijn piano achtergrond dachten ze dat ik dit wel zou kunnen. En dat lukte gelukkig aardig. Ik zie deze jongeman nog steeds genieten van keyboardskills. Trots op hem!

Nu met wat meer versoepelingen, mensen die zijn gestopt in het atelier en de komst van een nieuw prachtig uniform wat gemaakt moet worden zit ik weer in het atelier.

Momenteel heb ik samen met Coby en Karlien de uniformen door gepast. Ondertussen wat knipwerk, doorstikwerk en lockwerk voor het nieuwe uniform gedaan. Lekker bezig dus, met een gezellige groep van vrijwilligers van het Jong Jubal atelier. Ik geniet van iedere zaterdag (en woensdag)

Isabell: Afgelopen jaren zijn er al eens kleine verzoekjes gekomen mijn kant op. Sandra had al menig balletje opgegooid, maar ik hield de boot angstvallig af. Mijn naaishkills waren nog niet om over naar huis te schrijven en om me dan bij een heus atelier aan te sluiten leek echt nog te ver van mijn bed. Wie weet, ooit Sandra... In de hoop dat het hierbij zou blijven. Bij de Chinese show Sensei moesten er een flink aantal vlaggen versteld worden en mijn dochter riep toen direct *“oh dat kan mijn moeder wel hoor!”* Melanie snelde op me af en duwde de zak met vlaggen in mijn armen *“je bent een schat”* riep ze met een glimlach. Hier kon ik dus niet onderuit... OK, met klamme handen achter de naaimachine en het ging best goed eigenlijk. Sandra kopte het meteen in *“zie je wel! Dat kan je best, we hebben altijd wel mensen nodig hoor!”* Jaja, nou weet je roept maar als je nog een soortgelijke klus hebt, dan help ik graag maar definitief in het atelier blijft nog een Nee...

Tja en dan komt er een *schreeuw om hulp* van je zus... en familie kun je niet weigeren... dus met geknepen billen toch die stoute schoenen aan en bij Sandra aan tafel geschoven. *“Maarre, ik wil niet met angst en beven op de tribune zitten hoor, bang dat er iemand uit zijn jasje scheurt of wat dan ook....”* Geen paniek, werd me verzekerd. We helpen elkaar bij iedere klus en staan met raad en daad klaar voor je.

En inderdaad. Je krijgt werkjes mee, er wordt goed overlegd wie wat doet en je krijgt altijd uitvoerig verteld hoe het moet. En als je het niet weet is er gelukkig nog een groepsapp. Vele foto's komen daar in voorbij met roepjes *“hoe nu verder? Hellup ik loop vast! Mijn machine vliegt uit het raam en anders zet ik 'm op marktplaats”* hahaha heerlijk om te merken dat ik niet de enige stuntelaar ben met deze job. Maar wauw wel een te gekke job hoor, zeker als straks (eindelijk) alle pakjes af zijn en Jong Jubal

het nieuwe uniform aan heeft! En ook al kijk ik sowieso apetrots als ik (jong) Jubal zie lopen omdat er 2 van mij tussen zitten, kijk ik van af nu nóg trotser omdat ik weet wat een werk er in die kleding gaat zitten en dat ik daar aan heb mee mogen werken!

Het is ook enorm leuk en gezellig om samen te werken aan dingen waar je anderen weer mee kunt helpen. Je bent onder de mensen, kletst heel wat af en ondertussen ben je voor de club nog zinvol bezig ook. Dat geeft ook een goed gevoel.

En je leert er ook nog van, mooi meegenomen weer!! 🧡

*“hoe nu verder?
Hellup ik loop vast!
Mijn machine vliegt uit het raam
en anders zet ik 'm op
Marktplaats”*

Music Kids 2022

Door Maarten Walraven

Weet je het nog? Een half jaar geleden vond het grootste Music Kids project ooit plaats, een clinic voor honderden kinderen op de Johan Frisoschool, met een groots optreden 's avonds voor alle ouders samen met Jong Jubal.

Het was een grote klus om deze clinic voor het eerst te organiseren, en alleen mogelijk dankzij de grote groep vrijwilligers! Nu de draaiboeken gemaakt zijn kunnen we deze succesformule vaker gaan gebruiken. De eerstvolgende clinic zal gegeven worden aan de Prins Bernhardschool in Dordrecht op maandag 10 oktober. Door verschillende scholen af te gaan, bereiken we kinderen in heel Dordrecht.

Na zo'n spectaculaire clinic begint 'gewoon' weer een cursus Music Kids. Dan zien we dat de eerste Music Kids clinic zijn vruchten afwerpt, de meeste kinderen die nu les hebben zijn op de clinic voor het eerst in aanraking gekomen met de hobby. Maar ook daarbuiten lukt het gelukkig nog steeds om kinderen en hun ouders te enthousiasmeren. Zo ontvangen we aanmeldingen n.a.v. Facebookadvertenties. En het blijkt maar dat de enthousiaste verhalen over de clinic zich verspreiden onder vriendjes en vriendinnetjes.

Niet alleen de kinderen zijn nieuwe gezichten! Ook instructeurs Renske en Joey zijn nieuw in het Music Kids team. Renske heeft daarbij de taak van Music Kids coördinator overgenomen van Vincent, die het 4 jaar met veel succes en passie heeft gedaan. Renske en Joey zijn allebei rond maart 2022 begonnen met trompetlessen geven.

Renske: *"In mijn tijd bij Jong-Holland gaf ik ook muzieklessen aan de Music Kids. Dat was destijds wel een grote groep kinderen, nu is het wel fijn om je meer op de individuele kinderen te focussen. Het zorgt voor meer interactie. Bij Jong-Holland hielp ik met lesgeven, nu bij Jubal geef ik les en coördineer ik het dus ook".*

Vincent Kleijnendorst

heeft de afgelopen 4 jaar zijn Jubal-carrière weten te combineren met de functie coördinator Music Kids. Een indrukwekkende prestatie waar de nodige tijd in gaat zitten! Music Kids is al ruim 20 jaar de belangrijkste leden-kweekvijver, en we zijn Vincent dan ook erg dankbaar dat hij de afgelopen 4 jaar dit onder zijn hoede heeft willen nemen. Dit heeft de nodige nieuwe Jong Juballers (en toekomstige Juballers) opgeleverd.

Vincent, dankjewel!

Voor Joey is dit de eerste ervaring met muzikles geven. *“Ik wilde Jong Jubal opzoeken in het JMC, toen ik erachter kwam dat ze daar niet repeteerden die avond. Zo kwam ik de Music Kids tegen, die wel met een les bezig waren. Vincent heeft mij toen gesproken of ik wilde lesgeven”* aldus Joey.

Woensdagavond is Music Kids avond, de kinderen die toetereen hebben dan les in het JMC. De plastic trompetten die speciaal voor de eerste clinic zijn aangeschaft, komen nu perfect van pas in de Music Kids lessen.

“We hebben een lesboek over muziek, en een online omgeving. We gebruiken die allebei tijdens de lessen” aldus

Renske. Door de kinderen op te splitsen kunnen ze betere individuele aandacht krijgen.

Joey: *“Ik begon met 1 leerling, dat was ook fijn om voor mezelf om te kunnen zoeken in het lesgeven. Het is op veel momenten anders dan je verwacht. Je moet zoeken in hoe*

snel je dingen kan aanleren, en er soms goed de tijd voor nemen. Inmiddels geef ik 2 leerlingen les, en na de zomervakantie komen er nog een aantal nieuwe bij”. Ook de trommelkinderen zijn dan druk bezig onder leiding van Hans Tims. *“De drummers van de Music Kids zijn*

met z'n drieën deze lichting. Ze zijn volgens mij alle drie van ‘vóór’ de clinic dag. Het lesprogramma bestaat uit oefeningen met hele, halve, kwart, achtste en misschien ook zestiende noten. In tegenstelling tot de blazers hoeven we geen toonhoogtes te leren. Maar wel zaken als de paradiddle familie en roffels. Uiteraard doen we ook iets aan dynamiek. Hard/ zacht en langzaam tot snel tempo. Stapje voor stapje werken we naar Jong Jubal toe. Tussendoor maken we ook wel eens een grapje en hebben veel plezier. Dat is ook belangrijk!” aldus Hans.

En zo zijn onze geweldige instructeurs iedere week bezig met het opleiden van de toekomst. Bij vragen weten ze Mo-

nique en Ron meteen te vinden, die o.a. Music Kids hebben opgericht en nog altijd graag willen bijstaan.

De Music Kids worden altijd enorm enthousiast over de lessen op instrument, en na een half jaar morgen ze al de stap naar Jong Jubal maken. Het gaat op die manier wel snel natuurlijk.

“Afgelopen voorjaar mochten de Music Kids kort bij Jong Jubal kijken tijdens hun laatste lessen, en daarna mochten ze al meteen mee gaan doen met de show. Als het zo snel gaat is dat natuurlijk wel extra spannend. Maar volgens mij vinden ze het nog steeds heel leuk!” aldus Renske.

In oktober zullen we weer een lichting Music Kids aan Jong Jubal kunnen overhandigen, waar ze hun carrière door kunnen zetten. En wie weet waar die eindigt, want afgelopen zomer konden we meerdere Music Kids zien schitteren op de DCI World Championships. ⚡

Big Band News

En dan is de zomer al weer zo wat voorbij. We hebben met de Big Band lekker doorgespeeld tijdens de vakantie. Jazeker, ook tijdens die hittegolven. Iedereen die zin had, kwam vijf kwartier spelen. En zo oefenden we en hadden meteen plezier. Daar gaat het tenslotte om.

Ook hebben gelijk maar een nieuw nummer ingestudeerd: *Livin' La Vida Loca*. Een lekker swingend nummer wat er gewoon in een paar weken in zat. Zo heeft het doorspelen zeker nut gehad.

Ook hebben we na het optreden 4 juni in Dordrecht spontaan een nieuw lid er bij gekregen. Zij speelt percussie en wat klinkt dat goed bij een hele hoop nummers. Zeker bij de latijns-amerikaanse nummers!

En dus hadden wij zaterdag 10 september twee primeurs: *Livin' La Vida Voca* en percussie! Waar? Traditioneel op de Voorstraat bij

Festival Voorstraat Noord. In het heerlijke zonnetje met een groot publiek hebben we weer een mooi optreden neergezet. Gelukkig hebben we ook weer een zanger: Jim. Helaas was onze tweede zanger (Gerard) zijn stem kwijt, dus die kon niet meezingen. Maar Jim heeft zijn nummers fantastisch overgenomen. Wat een swing met zijn allen, er werd zelfs gedanst op diverse nummers.

Wat staat ons de komende tijd te wachten? Helaas schiet het nog niet echt op met optredens. Het lijkt wel of alle festivals en andere

evenementen de kat uit de boom kijken. Waarschijnlijk zijn we wel tijdens de kerstdagen in Gouda. En laten we hopen dat er nog een aantal optredens in de komende maanden zich zullen aandienen. Aan ons zal het niet liggen! Wij gaan gewoon gezellig door!

Ruud Saly
voorzitter 🗡️

Antiek

ATELIER JAN VAN T HOFF

138

83

JUBAFLITSSEN

11 november 2022

Vyft den Ouden Doasch:

Herinnert u zich deze nog, nog, nog? Deze Jubal Rubbish stond in de Flitsen van juli 1997, maar ook in het apart uitgegeven boekje "Jubal Rubbish deel 4 'De Finale Finale'".

Op pagina 33 en 72 heb je kunnen lezen over de jubileumtaptoe van Jong Jubal, maar ook in 1997 was er een Jubileumtaptoe van Jong Jubal. In die jaren (nog voor de oprichting van de Music Kids) was de band tussen het jeugdkorps en 'Groot Jubal' niet zo innig als nu. Hiernaast een scene uit een fictieve bestuursvergadering die deze zogenoemde tweedeling van de vereniging op de hak neemt.

WE HADDEN TOCH AFGE-
SPROKEN DAT WE DAAR NIET
MEER AAN DEVEN?

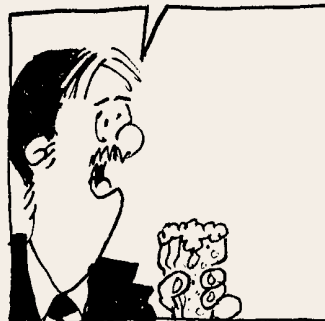
PRECIES! VANDAT GEGEVEN
WAS IK OOK UITGEGAAN
EN DAARUIT HEB IK DE BE-
SLISSING GEGENEREERD
OM HET MAAR NIET TE
DOEN...

ALLEEN VOOR ONZE
EIGEN VERENIGING
EN VERDER VOOR NIEMAND!
ANDERS BLIJVEN WE
BEZIG...

VOOR WELKE VERENIGING WAS
HET DAN EIGENLIJK ??

Pep 97

WE NEED YOU!

We hopen dat je hebt genoten van deze editie van de wedergeboorte van ons roemruchte clubblad, de *Jubal Flitsen*. We hebben je in deze editie een blik in de 'design-keuken' van Jong Jubal gegeven en daarnaast een 'update' gegeven van enkele oud-leden.

Om deze geschiedenis te laten herbeleven hebben wij dankbaar gebruik kunnen maken van het jubileumboek 'Eeuwig Oranje', diverse oude Jubal Flitsen, de website en onze Social Media-kanalen. Zoals gebleken is niet van elk seizoen alles even goed vastgelegd in foto's en videobeelden. Helaas hebben van de winter guard seizoenen 1985 en 1996 t/m 1998 weinig foto's en geen videobeelden. Ook van de zomerseizoenen in de jaren '80 en '90 eigenlijk maar weinig.

Daarom zijn we op zoek naar jou: heb jij op zolder oude foto's, VHS-tapes en/of andere bijzonderheden uit jouw Jubal-tijd of uit die van een van je familieleden? Wij treden graag in contact met jou. Met jouw hulp kunnen we de ruim 110 jaar Jubal-geschiedenis levend houden. Stuur een bericht naar: flitsen@jubal.org

Zodat ook het toekomstige Oranje verleden echt Eeuwig blijft!

AP *Roze koeken*

column

In deze Flitsen wordt uitgebreid stilgestaan bij alle vrijwilligers binnen de club, verenigd binnen diverse commissies. Een goede zaak dat al deze mensen in het zonnetje worden gezet, want een vrijwilliger is de kurk waar een vereniging op drijft. Dat klinkt wat oubollig en clichématig, maar het is écht zo. Pas als je een actieve groep vrijwilligers hebt, kan een club groeien en bloeien.

Ook in mijn tijd als actief, spelend lid, werden we omringd door vrijwilligers. Ik herinner me vooral de 'koek en zopie-mensen' van de Boosterclub. Pa en ma Dub en consorten stonden elke zaterdag, door weer en wind, op het Duivelseiland. Met een grote pan soep, broodjes knakworst en dozen vol snoep en koek. De soep was altijd lekker zout en vet, geen culinair hoogstandje dus, maar wel perfect om de dag door te komen. Meestal hadden we de avond daarvoor namelijk flink

doorgehaald, dus die soep was een soort laatste strohalm. Daarna ging het gelijk een stuk beter. Roze koeken hadden ze ook, ik denk dat ik er in die jaren een miljoen op heb. 50 (gulden)cent per koek.

Vrijwilligers zijn van alle jaren en van het aller-grootste belang. Als je geen chauffeur hebt, kan de materiaalwagen niet rijden. En als je geen dames hebt die kunnen naaien, zijn er geen uniformen. Tuurlijk, je kan alles inhuren of kopen, maar dan is een vereniging in de kortste keren failliet. In de loop der jaren is er veel veranderd, niet alleen bij Jubal, maar bij alle verenigingen. Iedereen is druk, druk, druk, ouders denken met het betalen van contributie alles af te kunnen kopen... en zoek het verder maar uit. En dus worstelen verenigingen met het rondkrijgen van een barrooster of met het vinden van trainers.

Na mijn tijd als spelend lid ben ik ook vrijwilliger geworden. Ik ben totaal onhandig en heb twee linkerhanden, dus de materiaalploeg was niet echt een goed idee. Nee, ik schreef voor het clubblad en zat jarenlang in de feestcommissie, dat paste meer bij mij. Nog steeds eigenlijk. We hebben met een leuk team heel wat feesten georganiseerd. Gala's, tropical-party's, oscar-awards, DCI-feestjes, barbecues, niets was te gek en alles mocht. Het was geweldig om te doen en kostte relatief weinig tijd. En ik denk dat daar het grote misverstand zit. Veel mensen denken dat als je vrijwilliger wordt van een club, je gewone leven ophoudt en je elke avond in een clubhuis of op een veld staat. Nou, dat ligt natuurlijk helemaal aan jezelf. Er zijn ook genoeg klusjes binnen een vereniging die maar een paar uur per week of per maand kosten.

Met andere woorden: je kan beter 100 vrijwilligers hebben die zich allemaal 10 uur per maand inzetten, dan 10 vrijwilligers die zich 100 uur per maand inzetten. Dat heeft veel meer voordelen. Als je slechts 10 vrijwilligers hebt die bijna slapen in het clubhuis, bestaat de kans dat deze mensen zich volledig overwerken. Er ontstaat chagrijn, ruzie, en weg zijn ze... In sommige gevallen wanen ze zich God of koning, omdat ze nou eenmaal zo'n hoop doen, ook dat is totaal onwenselijk. Nee, dan kan je beter een grotere groep hebben die relatief minder doet, dan blijft het gezellig en dragelijk. En ik weet, dit is een papieren werkelijkheid, je zal altijd mensen hebben die harder lopen dan de ander, maar het is vooral de taak van een bestuur om daar toch naar te streven en vooral voor te waken.

In het bestuur heb ik trouwens ook nog gezeten, dat is andere koek, kost ook heel veel tijd. Vooral veel vergaderen, ik geloof dat ik nog nooit zoveel gepraat heb als in die tijd. Tot diep in de nacht werd er gediscussieerd over de aanschaf van instrumenten, het wel of niet meedoen aan wedstrijden, en de inzet of het ontbreken daarvan van diverse leden. Er werden grote lijnen uitgezet, we namen risico's, er werd een clubhuis gekocht, we organiseerden grote evenementen en we gingen naar Amerika, dat zijn grote besluiten. Heb ook altijd gezegd: Jubal is geen vereniging, maar een bedrijf. We kregen veel kritiek, soms een

compliment. Brandjes blussen, nog meer brandjes blussen. De ene blij, de ander boos. Heb me regelmatig afgevraagd, waar doe ik het eigenlijk voor? Iets met een oranje hart enzo... En als iets lukt, is dat zo waardevol en gaaf!

Of je nou als vrijwilliger in een bestuur plaatsneemt of achter het stuur van een vrachtwagen gaat zitten, het is allemaal net zo waardevol. En het zou weleens wat vaker gewaardeerd mogen worden door de mensen die dat allemaal niet doen. Aan een complimentje is nog nooit iemand doodgegaan. "Tof man, dat je dit voor de club doet!" Het helpt écht. Maar wat nog beter is: wordt zélf vrijwilliger, voor een bepaald project, voor een seizoen, voor een jaar of voor je leven. Het maakt niet uit: doe iets! Want alleen dan kan Jubal 200 worden. 🍷

Maar wat nog beter is: wordt zélf vrijwilliger, voor een bepaald project, voor een seizoen, voor een jaar of voor je leven. Het maakt niet uit: doe iets! Want alleen dan kan Jubal 200 worden. Je gaat er nooit spijt van krijgen...

uitsmijter:

VRIJWILLIGERS VAN HET JUBAL ATELIER
DENKEN MEE MET DE USA-GANGERS

Volgende editie: (kopijdatum: 1 december 2022)

De volgende Flitsen zal in december 2022 verschijnen. We kijken terug op de laatste maanden van het seizoen, met de European Drum Corps Championships en Vlamo. We laten de DCI-gangers aan het woord en we kijken vooruit op het seizoen 2023. Dat en nog veel meer afgewisseld met columns en strips. Voldoende content om alweer naar uit te kijken dus!

Colofon:

Jubal Flitsen

is een magazine van
Jubal Dordrecht

Redactie:

Maarten Walraven
John Franken
Peter Franken
Ilse Jacobs
Isabell Muller
Ciska Trouw
Melvin van der Werf

Hoofredacteur:

Maarten Walraven

Eindredactie:

Peter Franken

Aan deze uitgave werkten mee:

Renske Brik
Jan Dittmar
Marion Kalle
Helma Koekkoek
Marc Lust
Leanzethe van Maaren
Tijn Muller
Antoin Peeters
Ruud Saly
Ingrid van Schelt
Laura van Schelt
Hans Tims
Ronald Venderbos
Paul Versteeg
Monique Wassink
Ronald Wassink
Joey van Wijk
Sandra Zwiigers
Bram Zijderveld

Vormgeving/layout:

Peter Franken

Illustraties:

Peter Franken

Fotografie Jubal:

Henry van Maanen
Hans Kloppert
Jan Dittmar
Theo Vink
Peter Franken
Ronald van der Windt

Fotografie Jong Jubal:

Ingrid van Schelt
Peter Franken

Videografie:

Jubal Media

Redactieadres:

flitsen@jubal.org

Disclaimer

De inhoud van de Jubal Flitsen is door de redactie met de grootste zorg samengesteld, doch, Jubal aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid ten aanzien van mogelijke onjuistheden van het getoonde.

Jubal is niet verantwoordelijk voor getoonde content op aan de deze publicatie gekoppelde bestanden.

Ongeautoriseerd of oneigenlijk gebruik van de content of delen daarvan maken inbreuk op intellectuele rechten.

Toestemming tot het gebruik van de inhoud van deze uitgave of delen daarvan op andere publiekelijk toegankelijke plaatsen dient schriftelijk te worden verzocht. Zonder deze schriftelijke toestemming kunt u geen content of delen van deze publicatie gebruiken.

Dit kan via: flitsen@jubal.org

© Jubal Dordrecht 2022

majestic.

Zildjian

EVANS
DRUMHEADS

Guard
equipment

**VIC
FIRTH**

XYLOSYNTH

ENVISION
VISUAL PERFORMANCE DESIGN